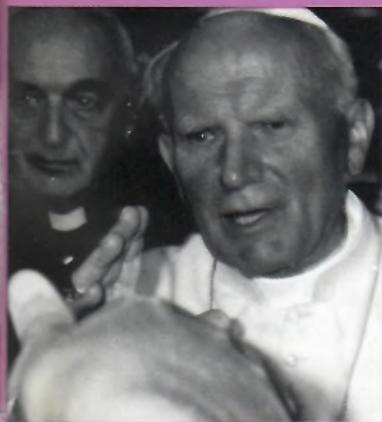

DOBRI *Sluga Božji* OTAC ANTIĆ

GODINA XXIV (1994)

BROJ 4 (92)

Sveti otac Ivan Pavao II.
naglasio je u zagrebačkoj
katedrali uzore svetosti:

"Iz dugog niza muževa i žena koji su se u naše vrijeme istakli življnjem kršćanskih vrlina, želim spomenuti sluge Božje: Josipa Langa, pomoćnoga zagrebačkog biskupa, franjevce Antu Antića i Vendelina Vošnjaka, kao i Ivana Merza, istaknutog laika u svjedočenju Evadželja. Najsvjetlijii lik je, bez sumnje, nadbiskup i kardinal Alojzije Stepinac."

Joannes Paulus PP. II

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 24 (1994) Broj 4 (92)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih pravila, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbaničeva 35, 41000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbaničeva 35,
41000 Zagreb,
tel. (041) 446-906

Administrator:
S. M. Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K
Godišnja pretplata: 20 K
Pojedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu
i Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobođeno poreza na promet

Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:

Slika sluge Božjega o. fra Ante
Antića. Djelo (1992) - akad. slikar
Smiljan Vicenco Popović
Ivan Pavao II. u Zg. katedrali

SADRŽAJ

1 UREDNIKOVA RIJEČ

O. Antić i priprava za Božić

2 NAŠE RAZMIŠLJANJE

Bog k nama na zemlju siđe

4 ANTIĆEVA BAŠTINA

Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića

10 "ANTIĆEVI DANI" U DOMOVINI

O. Antić u Lovreču - duhovna zvanja
Blagdan Duhova i fra Ante na Studencima
Sluga Božji o. Antić - velika nada u Živogošću
O. Antić u devetnici Gospe Sinjske i
pamflet od novinara B. Žige (str. 21)

14 OSVRT NA POSJET SV. OCA HRVATSKOJ

Veličanstven trijumf Pape Ivana Pavla II. i svih Hrvata
Hrvatski naš novi kardinal (str. 19)

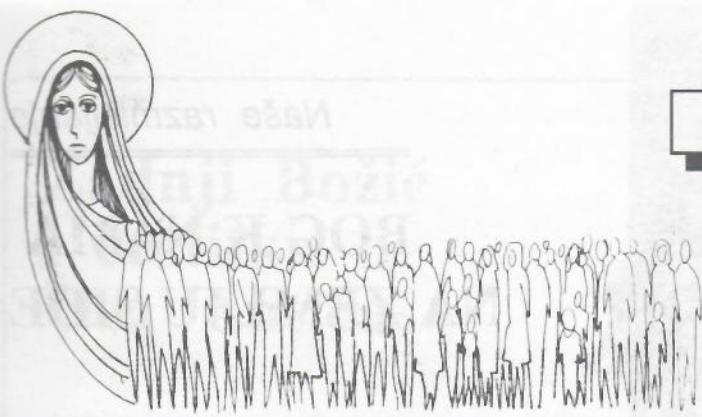
24 PREDSTAVLJAMO VAM

Sigurnost po susretu s ocem Antićem

28 USLIŠANJA - ZAHVALNICE - PREPORUKE

GLASILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG
POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE SLUGE BOŽJEG
O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.

PRVOG ČETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU MAJKI
BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN" SA
SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU
I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE BOŽJEG.

O. ANTIĆ I PRIPRAVA ZA BOŽIĆ

Netom smo se - za blagdan Svih Svetih i Dušni dan - s vjerom i ljubavlju sjetili naših dragih pokojnika, posebno mlađih branitelja koji žrtvovaše svoje živote za spas i slobodu naše Hrvatske, uživoći s pijetetom molitve naše "gorke mirogojske svijećice" na njihovim svježim grobovima - evo nam dolazi Božić koji nam svjedoči u svoj svojoj radosti i pjesmi da se je Bogočovjek Isus Krist rodio, umro i uskrsnuo da nitko tko u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Nudimo vam čestitku na str. 3. koju je sluga Božji o. Antić pred svoju smrt - pred svoj zadnji Božić na zemlji - s ljubavlju uputio svima nama.

Po članku "Bog je k nama na zemlju sišao" uočit ćete da će i ovaj četvrti hrvatski Božić u ratu biti, doista, još mnogo nam braći težak i gorak - u suzama; mnoga se dječa, s pravom na život, želete poput Krista roditi i doći k nama da nam budu braća i prijatelji svakom čovjeku, a njihovi ih roditelji daju ubiti. Isus je postao Dijete, Siromah i Prognanik. Urednik vas po članku pokušava uputiti, da svatko otkrije za sebe pravi odgovor na pitanje došašća (adventa) - vremena priprave za Božić "Što nam je, dakle činiti?" (Lk 3,10). da svatko po Isusu Spasitelju otkrije, upozna i uzljubi Boga u braći ljudima i da tako "svako tijelo vidi (u Božjem pohodu) i doživi spasenje Božje!" (Lk 3,6). Čitajte o tome na str. 2.

U ovom broju DOA donosimo pod naslovom "Veličanstveni trijumf Pape Ivana Pavla II. i svih Hrvata" i osvrt i opis kao sažetak onog rujanskog pohoda Svetoga Oca u našu krvlju natopljenu zemlju Hrvatsku, u naš bijeli Zagreb. Događaj je to od vrlo, vrlo velikog povijesnog značenja za sve Hrvate gdje god živjeli na zemlji. Čitajte s pažnjom i pomnjom taj članak na str. 14-19, da bismo papinu velikosvećeničku i apostolsku vjeru i ljubav prema našoj domovini još bolje zaživjeli i prenijeli na sve buduće generacije naše hrvatske grude.

I ostali članci - uz onaj na str. 4-8, "Religiozne i društvene vrednote u porukama o. Antića" od čovjeka znanosti i pera prof. dr. Drage Šumundže, uz druge vrijedne zapise i brojne zahvale ocu Antiću - mogu vam biti dokaz radosti i sreće po uzoru života koji je živio o. fra Ante Antić.

Uz iskrenu želju da Vam Spasitelj svijeta, Krist Gospodin, svojim svetim Porođenjem podari SRETAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU NOVU GODINU 1995. želi vam

Urednik
Branislav Milićević

BOG K NAMA NA ZEMLJU SIĐE

"I roditi svoga sina, prvorodenca, te ga povije u pelenice i položi u jasle, jer za njih nije bilo mjesta u gostionici" (Lk 2,7). I da bismo i mi mogli postati sinovi Božji (Božja dječa), nekako isti s Isusom, imamo isti i jedini put da u onome nejakom i najpotrebitijem među nama s ljubavlju raspoznamo Sina Božjega.

Kako je i zašto radostan rođendan Bogočovjeka, našega Gospodina Isusa Krista, kada se širom zemlje slavi Božić — rođenje Jedinorodenca Očeva iz krila Djevice Majke po Duhu Svetome. MISTERIJ I TAJNA BOŽJE LJUBAVI prema čovjeku - svjetlu! I u vrijeme došašća (adventa), duhovne priprave za proslavu Kristova rođenja, neka nam srca s pastirima kliču: "Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin!" (Lk 2,15).

Doista, rođenje Sina Božjega traži za sva vremena da se ljudi moraju mijenjati u svojoj nutrini i svome životu, a On, Gospodin, jedino Svetlo svijeta postade u čovječanstvu prisutan na svim putovima ljudske povijesti da bi ga sva pokoljenja na zemlji s nadahnutim Izajiom prorokom nazivali: "Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat i miru (Njegovom) neće biti kraja!" (Iz 9,5-6).

Bog po Isusovu rođenju siđe k nama na zemlju kao malo betlehemsко Dijete, kako je s veselim uzbuđenjem srca klioao veliki prorok: "Dijete nam se rodilo, sin nam je darovan; na plećima njegovim vlast je... dovijeka. Privržena ljubav Gospodina nad Vojskama to će učiniti!" (Iz 9, 5-6), ali - nažalost - ljudi dijete ozbiljno ne shvaćaju; Bog u rođenju Sina svoga po Isusu postade Siromah (rađa se u tuđoj pojati), Prognanik (bježi pred Herodom u Egipt), a ljudi i siromaha i prognanike nerado gledaju pred svojim vratima.

Došašće (advenat) - vrijeme duhovne priprave za Božić - i Božić - vrijeme velike radosti - daju na znanje da su svi ljudi i narodi "dobre volje" pozvani u djeci (još nerodenoj, neželjenoj), kao i u siromasima i prognanicima, prepoznati, sresti i uzljubiti Isusa Dijete, Isusa Siromaha, Isusa Prognanika i Patnika, jer se On sam kao Bogočovjek htio za sva vremena i pred svim ljudskim generacijama poistovjetiti s djetetom koje dolazi na svijet i sa svim siromasima i prognanicima na zemlji, a to potvrđuju riječi koje je Isus rekao: "Sve što god učiniste jednomete od ove moje najmanje braće, meni učiniste" (Mt 25,40).

Bogu je, uistinu, po Kristovu rođenju stalo do čovjeka: malog, zgaženog, siromašnog, nepriznatog, prognanog, žalosnog. Bog je uzljubio čovjeka, to Vječna Ljubav ustvrdi u istini koja ga dovede na zemlju da s ljudima i među ljudima živi i djeluje po utjelovljenju i ljubavi Sina Svoga i po otajstvima vjere, gdje je svakom ljudskom stvoru (u sakramentima) Božja milost ponuđena da je prima i živi.

Pozvani smo kao vjernici Kristovi u vrijeme došašća (adventa) i cijelo božićno vrijeme o istini utjelovljenja i rođenja Sina Božjega što dublje razmišljati da bismo došli do promjene mišljenja, do shvaćanja Boga i prihvaćanja čovjeka po Isusu Kristu. Isus to očekuje po svojoj Crkvi u svijetu koja svojim djeci lomi i dijeli uzvišena otajstva Riječi i vjere.

Pokažimo u vrijeme došašća i božićnih slavlja da Boga raspoznajemo po Njegovoj Ljubavi i Riječi, kako je to na poseban način svjedočio sluga Božji o. Ante Antić, sav uronjen u život Isusove ljubavi i ljudskosti.

Fra Vladimir Tadić

Zadnji Božić i čestitka Oca Antića

Devet mjeseci prije Božića Crkva slavi utjelovljenje Božje Riječi. Druga osoba Presvetog Trojstva po Duhu Svetome utjelovljuje se u krilu Djevice i majke Marije da nam se kao malo dijete rodi na Božić u betlehemskoj stajici, i to između dvije životinje, vola i magarca. Kakvog li čina neizmjerne ljubavi Božje za spas svega svijeta? To jedino živa vjera razumije.

U svemu blagoslivljajmo Boga i na svemu Mu zahvalujmo, a za sve molimo, da nas učini dostoјnjima svoga pogleda, svoje ljubavi, svoje blizine, svoga jedinstva.

Bože moj, Ti si nedokučiv, Ti si neshvatljiv, Ti si nepojmljiv, Ti si neizmjeran, Ti dolaziš u svetom Utjelovljenju k nama, postaješ kao jedan od nas, daješ nam svoje Božanstvo, a od nas uzimaš naše čovještvo. Mi Ti se klanjamo. Mi Ti zahvaljujemo, Mi Te ljubimo. Mi Ti se predajemo. Mi Te molimo: Milostiv budi nama grešnicima.

Očisti nas, posveti nas, učini nas dostoјnjima da samo Tebe ljubimo, da u Tebi živimo i da po Tvojim svetim darovima Tebi više ugodimo i Tebi se približimo. Sjedini nas sa sobom i ne dopusti, da se igda od Tebe odijelimo. Neka naš život bude odraz Tvoga života, Tvoje svetosti, Tvoje ljubavi, i neka bude plamen koji će svakomu donijeti svoju ljubav.

U tom smislu čestitam Vam sretno Porodjenje Kristovo, da se i mi preporodimo u Njemu.

(Pismo II,6,46 - Božić, 1964)

*Pridružujući se riječima i mislima Sluge Božjega i naša Vicepostulatura u njegovo ime moli, vapije i želi svim suradnicima, dobročiniteljima i čitateljima:
Čestit Božić i blagoslovljeno Novo ljeto 1995!*

Vicepostulatura i uredništvo DOA

Dr. don Drago Šimundža

RELIGIOZNE I DRUŠTVENE VREDNOTE U PORUKAMA OCA ANTIĆA

(Nastavak)

3. Kako je otac Antić praktično gledao na zemaljske vrijednosti?

Je li ih u svom duhovnom odgoju zanemarivao ili precjenjivao, ili je do njih razborito držao te ih ljudski i kršćanski razumno prihvaćao i preporučivao?

Pokušamo li odgovoriti na ta pitanja u svjetlu iznesenih stajališta i načela, lako ćemo razumjeti da su ocu Antiću - u njegovu izrazito duhovnom pozivu i asketsko-mističnom odgoju izabranih duša - zemaljske brige i društvene vrijednosti drugotne, sekundarne, da je u svojim duhovnim nagovorima i savjetima, sasvim opravданo, o njima malo govorio i rijetko ih spominjao. Zbog toga ćemo se odmah složiti da su one u njegovu životu i radu bile i ostale u sjeni osnovnih religioznih poruka; što je, rekao bih, sasvim razumljivo i u njegovu pozivu normalno.

Nije nam, dakle, cilj u duhovnoj pedagogiji o. Antića isticati zemaljske vrijednosti, nego - koliko je moguće - kritički osvijetliti njihovo značenje i ulogu u njegovu svjetlu gledanja i školi odgajanja, vezano u stanovitom smislu i za našu današnju obnovu.

Razboritost je, osjetio je to o. Antić, važan čimbenik osobnoga i društvenog razvoja i rasta. Gdje nema razboritosti, nema jedinstva i cjeline; nema savršenosti. Budući da je čovjek složeno biće, potrebna mu je iskonska ravnoteža. Religiozna svijest o tome vodi računa; svetost uključuje humanost, humanost kršćansku plemenitost. U tom je smislu o. Antić - iako je područje njegovih nagovora bilo izrazito duhovne naravi - praktično, i u nagovorima i u pismima, u skladu s konkretnim potrebama i prilikama, upućivao na važnost zemaljskih dobara i društvenih vrednota, u osobnom i zajedničkom životu.

Ovdje ćemo se na sve to ukratko osvrnuti, s dva osnovna gledišta, uzimajući u obzir Antićeva duhovna stajališta i, posebno, njegovu korespnodenciju.

Jasno, na temelju općih kršćanskih shvaćanja, o. Antić gleda na svijet i čovjeka kao na djelo Božje, holistički, cijelovito. U tom smislu njegova duhovna pedagogija u svom primarnom, religioznom zalaganju i te kako vodi računa o cjelini ljudskog bića, tijelu i duši, o osobnom razvoju i društvenom odnosu, naravnim dobrima i društvenim vrijednostima. On ih, sasvim spontano, cijeni i prihvata kao darove Božje u kojima čovjek mora sudjelovati, poštivati ih i ostvarivati. U tom se svjetlu, s gledišta vječnosti, njima služi i izravno ih, u duhu moralne teologije, uključuje u svoj odgojni hagiopedagoški sustav.

Sam se razborito brine za nutarnji i vanjski odgoj i skladne odnose svojih klerika, za njihovo učenje, zdravlje i ponašanje, za društvene vrline i radne navike, međusobnu solidarnost i životnu odgovornost dnevnu disciplinu i školski uspjeh, za istinoljubivost i privlačnost, zajedničko zalaganje i suradnju, za rodoljublje i čovjekoljublje, materijalna dobra i egzistencijalnu sigurnost..

Naš divni sluga Božji o. Antić, prema stručno obrađenoj temi književnika i teologa dr. Drage Šimundže, ne bi smio izmaći pozornosti svih suvremenih kršćana koji žele svjedočiti evanđelje u svom pozivu i staležu

Dakako, sve to proizlazi iz njegova temeljnog opredjeljenja, evanđeoskog nauka i kršćanske etike, koja naravne vrijednosti - kao što su zdravlje, odmor, hrana itd. - smatra osnovom života, a humane vrline i društvene obveze zahtjevom moralnoga reda koji je Gospodin stavio u ljudski um i srce. U tom duhu živi i odgaja, prihvaćajući normalno sve ljudske vrijednosti i učvršćujući u svojim gojencima svijest o ljudskom dostojanstvu, individualnim pravima i osobnim dužnostima, o respektiranju zemaljskih dobara i društvenih norma, u skladu s kršćanskim načelima i konačnim smisлом čovjeka.

Osim rada s klericima i redovite magisterske brige i pouke, o. Antić je razvio vrlo opsežnu duhovnu djelatnost sa svojim penitentima i osobama čija je religiozna svijest težila za višim savršenstvom. U tom smislu je, uz izravne razgovore i kontakte, razvio i značajnu korespondenciju koja je, kako smo dali naslutiti, duboko religiozna. Pisana je s jasnom namjerom odgoja u osobnom predanju Bogu.

No, upravo u službi toga, o. Antić na više mjeseta izričito ističe i preporučuje humane vrijednosti i vrline. Tako, naprimjer duhovni odgoj i savjestan rad, moralni i intelektualni napredak, savjesno obavljanje dužnosti, rast cjelevite osobe, skladne obiteljske odnose, osobnu hrabrost i domovinsku ljubav, prijateljstvo i povjerenje, odgovornost i savjesnost u životu, suradnju, uslužnost i solidarnost, lijepo ponašanje i međusobno razumijevanje, socijalnu skrb i društvenu pravdu, ljubav i plemenitost prema bližnjemu, mir i slogu, red i slobodu, strpljivost i snagu volje, oprاشtanje, samoprijegor i žrtvu u skladu s voljom Božjom.

Nisu to, sigurno, sve vrijednosti za koje se u svom životu i u svojim porukama zala-gao o. Antić, ali su i ove, ovako nasumce poredane, dovoljan dokaz kako se i koliko se u svom duhovnom obzoru istinski zanimalo za ljudsku zbilju i razborito prihvaćao humane vrijednosti u duhu svoga kršćanskog nazora i redovničkoga odgojiteljskog poziva.

Ako bismo se još potanje osvrnuli na ovaj oblik Antićeva angažmana, mogli bismo, primjerice, spomenuti da se očinski zauzima za zdravlje svojih klerika i duhovnu stabilnost subraće i drugih sudopisnika. Vrlo često im preporučuje odmor i izričito upozorava: "Čuvajte živce i nejmojte se opterećivati prekomjernim poslom." Osobito se brine za mlade osobe, za njihov studij, stan, namještenje, za neumornu slogu i ljubav. Visoko vrednuje "mir, slobodu, prisutnost duha, dobro raspoloženje"; naglašava duhovnu čvrstoću i razboritost. Razumno ističe važnost intelektualnih sposobnosti, ulogu škole i važnost izobrazbe; naručuje dobre knjige, sam prevodi i organizira zajedničko pre-vođenje te se odgovorno brine oko čistoće hrvatskog jezika i stila.

Na toj istoj crti zagovara društvene vrijednosti: humano potpomaganje, solidarnost, ljubav, praštanje i pravdu: "Budite apostol pravde, ljubavi, praštanja i vjere." Vrlo često govori o dužnosti i odgovornosti na poslu, preporučujući da se s ljubavlju radi te posao odgovorno vrši. Izravno prekorava "površnost i lijenost", a upućuje na "točnost" i "vjernost u malim stvarima." Izrijekom piše da treba: "Savjesno, pošteno, karakterno, inteligentno ispuniti svoju dužnost" i to, "svaku dužnost, svaki posao", prije svega "iz ljubavi prema Bogu." U tom smislu preporučuje ljubav i žrtvu, a odbacuje sebičnost, nemar i polovičnost. "Podi kao Krist svijetom čineći dobro!" - piše jednom pravniku. U tom duhu na-glašava temeljne ljudske vrline: "U svemu razborit, pravedan, trijezan, umjeren, jak, odlučan, velikodušan, plemenit." Obzirno pazi na međuljudske odnose, na moguće uvrede i izbjegavanje nepromišljenih riječi: Vi ćete biti jako, jako oprezan, razborit u jeziku, u govoru, u nastupu."

Naravno, sve su te poruke i isticanja društvenih vrednota u skladu s Antićevim religioznim stajalištem. Sve poduzima u "ime Božje", u duhu svog zvanja i duhovnog poziva. "Mi smo" - piše u jednom pismu - "djeca vječnosti. Pozvani smo na vječni život. Moramo ga osvojiti dobrim, svetim djelima, životom"; moramo "što bolje ispuniti svoju dužnost."

U tom smislu, kako smo već spomenuli, izravno povezuje religiozne i društvene obvezе. One se u njegovim očima uzajamno prožimaju i ujedinjuju. Obavljajući savjesno svoje ljudske dužnosti, kršćanin u njegovoј viziji, kao ono u Pavlovim poslanicama, vrši svoj apostolat; ostvaruje svoju vjeru. Stoga savjetuje ili, točnije, naređuje: "Svagdje činite dobro i nosite Krista svakome i svagdje. Vaš život, Vaš primjer, Vaša čestitost, Vaš moral, Vaš postupak sa strankama, s ljudima, Vaša ispravnost u svakom pogledu, Vaš nazor na svijet, na život na obitelj, na društvo - eto Vašeg apostolata."

Vjersku svijest uporno prenosi u praksi; stoga opominje: "uvijek djeluj pozitivno, jer verba movent, exempla trahunt" (riječi potiču, a primjeri privlače). "Nek u tebi svaki vidi snagu, ljepotu evanđelja, nauk i život Isusov." U drugim pismima nalazimo slične preporuke. Tako praktično savjetuje jednoj redovnici koja je, očito, radila s djecom: "Vaše redovničko vladanje neka odgaja, izgrađuje svako dijete."

S posebnom se pažnjom zalaže za sklad u obiteljskom životu, u slozi i ljubavi: "Ljubite svoga supruga vrhunaravnom ljubavlju... Ljubite svoju djecu ljubavlju samoga Boga... Ljubite svoje roditelje, jer to hoće, zapovijeda Gospodin Bog."

Bog je, naravno, temelj i nadahnuće svih Antićevih poruka. U tom svjetlu gleda na sve ljudske vrijednosti i odluke. Evo kako u jednom pismu, u duhu svojih načela, izriče tu temeljnu misao: "Svaku dužnost, svaki posao obavljati iz ljubavi prema Bogu mirno, jednostavno, slobodno, uredno, savršeno kao zadnji čin u životu, kao da će iza toga odmah na sud pred dragoga Boga."

U tom se smislu, očito, u Antićevoj hagiopedagogiji neprestano povezuju i međusobno prožimaju religiozne i humane vrijednosti. Štoviše, naravna i društvena dobra u njegovoј opciji poprimaju religiozni smisao, te tako postaju ne samo jamstvom i zalogom duhovnog rasta, nego i dužnošću kršćanskog poziva i odgoja.

4. U kakvom su odnosu Antićeve poruke i društvena duhovna obnova?

Može li nam o. Antić sa svojim poukama biti smjer i putokaz? Koliko se njegova duhovna pedagogija uključuje u našu obnovu, u religioznom i općem građanskom smislu?

Vrstan poznavatelj naravi i milosti, pravi psiholog i duhovni majstor, znalac mistike i karizmatik, o. Antić se nije bavio društvenim nego izrazito duhovnim područjem. Čitajući stoga njegove poruke, nećemo naći razrađen sustav o materijalnim dobrima i zemaljskim vrijednostima, o preobrazbi poretku i političkom ponašanju, ali ćemo, sigurno, ako ga pažljivije pratimo, vidjeti koliko pazi na međuljudske odnose i obiteljsko zajedništvo, na odgovornosti i radnu stegu, smisao žrtve i solidarnosti, odnosno na osobne dužnosti i prava, naravne vrline i društvena dobra, građanske dužnosti i rodoljubnu etiku.

Shvatimo li, dakle, našu duhovnu obnovu izrazito religiozno kao moralnu obvezu, u osobnom i zajedničkom smislu, ili, šire, kao novu izgradnju građanske svijesti i opću društvenu preobrazbu, o. Antić nam je, očito, izvrstan uzor i primjer. Njegova je škola odličan putokaz kako u osobnoj metanoji i istinskoj suradnji s Bogom, s njegovom svetom voljom, odgovorno rasti u vjeri i ljubavi, te u tom duhu praktično djelovati poradi osobne i zajedničke sreće, etičkog ponašanja u društvu i istinskoga mira u istini i pravdi.

Promatramo li duhovnu obnovu, koja nam je toliko potrebna, kroz prizmu osobne, obiteljske i zajedničke preobrazbe, u smislu društvenih i političkih promjena u ovom času, na svim područjima, ponovno nam je o. Antić, sa svojom porukom i životom poticaj i primjer. U etičkom i moralnom nadahnuću. Zalažući se za vječnost i nebo, on se zapravo zalaže za čovjeka, svakog čovjeka u istini i pravdi. Želi mu sreću i zadovoljstvo. Uči ga kako će, uz milost Božju ostvariti i uživati duhovna i materijalna dobra.

U sustavu o. Antića zemaljske vrijednosti imaju religiozno značenje, a religioznima namjenjuje ulogu potpore osobnoj metanoji i obiteljskoj preobrazbi u svakodnevnom životu, u nacionalnoj renesansi i društvenoj svijesti, u savjesnom poduzetništvu i moralnom ponašanju, u odgovornom radu, istini, pravdi, solidarnosti i ljubavi.

Iako se, kako znamo, o. Antić nije bavio društveno-političkim pitanjima, bio je svjetan situacije u kojima smo se nalazili. Živio je, u komunizmu i - sasvim razumljivo - prorao njegovu propast; živio je u potlačenoj Hrvatskoj i proricao njezinu slobodu, oslobođenje i samostalnost. Ništa od toga ne bih ovaj čas pripisivao čudesnom nadahnuću, nego pravičnom društvenom osjećaju i kršćanskom shvaćanju: da istina i pravda moraju pobijediti, da sloboda treba zavladati, da njegov narod i domovina imaju pravo, štono riječ, na svoje mjesto pod suncem. Znao je i često govorio da se uspjeh postiže žrtvom, blagostanje savjesnošću i radom, sreća samoprijegorom i moralnim životom. Molio je za mir, navještao istinu, zalagao se za pravdu.

Ne može se tvrditi da ga je politika zanimala, ali je više nego očito da su mu plemenito domoljublje i rodoljublje bili na srcu, da je bio otvoren slobodi i demokraciji, snošljivom društvenom poretku i normalnome građanskom životu.

Naravno, najviše se brinuo, i to je bio njegov poziv, za etnička načela i moralnu praksu. To je zapravo, forte njegove poruke u ovom času zajedničke duhovne obnove: osobno obraćenje i istinsko prihvaćanje svojih građanskih dužnosti.

Antić se, što je sasvim razumljivo, i sam zalagao za moralni preporod i nacionalnu obnovu. U jednom pismu upućenom fra Stanku Petrovu, uglednom svećeniku i kulturnom djelatniku, izrijekom spominje "obnovu našega naroda". Hvaleći fra Stankov duhovni rad i kulturni angažman, potiče ga na to i preporučuje mu: "Neka sve bude za duhovnu korist i obnovu našega naroda."

Zanimljivo je također da, na svoj tih i spiritualan način, vrlo pozitivno govorи o vojnoj službi te u tom smislu i o plemenitoj dužnosti prema domovini, o njezinoj obrani. Naime, potičući jednoga svog klerika da dostojanstveno podnese teret vojne službe, da se njome okoristi, jer ga tjelesno i duševno jača, spontano ga hrabri i opominje: Vježbaš se "da se osnažiš, da fizički ojačaš, da znaš baratati svakim oružjem i braniti svoju dragu domovinu."

Takva su stajališta i poruke o. Ante Antića. Bio je otvoren svim ljudima i svim vrednotama. Bog mu je bio vrhovni smisao, iz ljubavi prema njemu prihvaćao je sve ljudske, naravne i društvene vrijednosti, sub specie aeternitatis.

Svjesni smo, dakako, da ga je prije svega zanimala duhovna stvarnost, jedinstvo s Bogom. No, ipak, vidjeli smo i, evo, time ćemo i zaključiti: u svom je temeljnog određenju, u svjetlu Kristova evanđelja, prihvaćao i poštivao sve ljudske kreposti i vrline, u naravnom i nadnaravnom smislu, osobnom, obiteljskom i zajedničkom, društvenom.

U tom su duhu religiozne i etičke vrijednosti, koje je živio i poučavao, trajno kršćansko nadahnauće i duhovno uporište ne samo vjerskoj metanoji, rastu u pobožnosti, nego zajedno s njom i pomoću nje cijelovitoj osobnoj izgradnji, građanskoj svijesti i, kako sam reče, narodnoj obnovi: koliko u osobnom, toliko i u obiteljskom, odnosno u zajedničkom, narodnom i društvenom životu, na moralnom i humanom području, u svijesti i praksi, u poduzetništvu i demokratskom razvoju, privatno i javno - u skladu s kršćanskim svjetonazorom i univerzalnim etičkim načelima.

Kristovo mu je bogoljublje i čovjekoljublje bilo smjer i putokaz. U tom duhu je dobro znao da su nebeske i zemaljske vrijednosti najuže povezane. U tom je smislu - odgajajući za nebo - odgajao za zemlju, a - radeći za zemlju - radio za nebo. Iz ljubavi prema Bogu.

"ANTIĆEVA BAŠTINA U DUHOVNOJ OBNOVI HRVATSKE"

O. fra Zvonko Pirić prezentirao je duhovnim izričajem rad, vrijednost i značaj "Antićeve baštine u duhovnoj obnovi Hrvatske"

*"Ako ja imam nešto da te zamolim
Bože, daj mi da budem barem
cigla
ili kamen
u idejnoj skici Tvojeg divnog
hrama,
koji si svojom evanđeoskom riječi
sazidao
nama."*

Tako piše Dominić u svojoj pjesmi. A pred stotinjak godina počeo se zidati jedan divni hram u malom mjestu Prvić Šepurini, Zaton kod Šibenika, točnije 1893. godine. Zidao se i dozidao do velikog i divnog hrama, dragog Ijudima i Bogu. A jer je taj "hram" svijetlio i svijetli narodu zagrebačkom i hrvatskom, u zahvalnost i priz-

nanje, održi se godine Gospodnje 1993., od 3. - 6. lipnja u Splitu, a zbog znanih nam razloga ne u Zatonu i Šibeniku, Znanstveni zbor o životu, radu i djelu oca Ante Antića. A da to ne bi bio privilegij samo slušateljstva na tom zboru a i samih prezentanata djela i života oca Antića, pred nama se u pisanim obliku nađe sve ono što je rečeno na tom skupu u Splitu, jer "ono što nije zapisano, kao da se i nije dogodilo".

Zalaganjem Vicepostulature, pred nama je knjiga, zbornik, naslovljen "ANTIĆEVA BAŠTINA U DUHOVNOJ OBNOVI HRVATSKE". No, to bijaše samo vrhunac trodnevlja koje se održalo u crkvi Gospe Lurdske u Zagrebu, a svojim propovijedima uzveličaše ga oci: fra Vladimir

Tadić, vicepostulator kauze, fra Božo Lovrić i fra Bruno Pezo, pregledavači spisa fra Ante Antića, te mons. dr. Đuro Kokša, pomoći zagrebački biskup, koji je svetu misu održao u nedjelju 6. ožujka te bio prisutan na promociji zbornika u samostanskoj dvorani.

U knjizi o Malom prinцу piše i ovo: "Samo srcem može se pravo vidjeti. Očima je nevidljivo ono do čega je čovjeku stalo." Tim riječima počeli smo i promociju ovog zbornika sa željom da se otvore oči srca, kako bismo upili dio Antićeve baštine te tako postali dio obnovljenih u duhovnoj obnovi drage nam Hrvatske.

"Zapiši pa će i Bog upamtiti". Tako napisala Ivo Andrić citirajući nekog starog bosanskog fratra. Zapiši pa će i narod i štovatelji sluge Božjega oca Antića primiti, prihvati i zapamiti, kao da se toga držao i otac fra Vladimir Tadić i suradnica u vicepostulaturi s. Asumpta Strukar, te je to djelo, zbornik radova znanstvenog skupa brzo ugledao svjetlo dana i našao se pred našim očima. Na prezentaciji ovog djela, fra Vladimir je ukratko iznio tijek tiskanja i rada na djelu. A da bi predstavljanje djela bilo što veličanstvenije, potrudio se dječji zbor župe, na čelu kojega je s. Željka Čeko, s pjesmama koje je napisao hrvatski pjesnik Joja Ricov a skladao veliki štovatelj oca Antića pok. Mario Nardelli:

*Smrč i kamen, crnika i loza,
Maslinici, smokve, ovca koza -
Trlji nalik ljeskaju se sanje:
Sljedbenik će biti svetog Franje!

Sa visina budi s nama, brate,
Štiti, sveče, vjerne Ti Arvate,
Da se sutra radujemo s Tobom,
U svjetlosti jedno s Višnjim Bogom.*

Zbornik je ugledao svjetlo dana da bismo se i mi upoznali sa svetačkim načinom življenja oca Antića. Knjiga je korak ka boljem upoznavanju toga djela i života. U predgovoru je napisano: "Želim čitateljima, koji će imati sreću i radost zaustaviti se na temama ove knjige i znanstvenog zabora, da za duhovnu obnovu hrvatske upoznaju i prihvate ovaj Antićev duhovni zov kao naš ushitni bljesak:

*Svi smo mi - nekako -
manje ili više nizirani
Pokraj svetih sjaji Sunce
neprolazno sjajno Sunce.*

Tome je pomoglo i prezentiranje dijelova iz samog zbornika, gdje smo čuli izvatke iz predavanja o Antiću kao ispovjedniku i duhovnom voditelju duša. Čulo se i nešto o temeljnoj i središnjoj točki zabora u Splitu o "Antićevoj baštini" da se u Hrvatskoj treba osnovati ANTIĆEVA DUHOVNA ŠKOLA. Uz gospodina Joju Ricova bijaše zanimljivo "prelistavati i isčitavati" zbornik. Čovjek je to koji za oca Antića zna reći da je on "spomenik sebedarja i samozataje", čije riječi o Antiću odista gordo zvuče. Napisao je "stihopoj moga glagoljanja" u pjesmi "Za tobom, oče Antiću":

*Od Prvića pa do Lurdske Gospe
Nek se blagost fra Antina prospere:
Da nam svijetle fratri rajskog kora
Od Sljemensa do Jadranskog mora!
Čuj nam, Jahve, vapaj stamen. Amen.*

Štovatelji oca Antića! U prvom redu se odnosi na nas da prenosimo ono što smo krštenjem prihvatali. U tom pogledu i ova knjiga će nam biti od velike pomoći kroz izgradnje nas samih i našeg duhovnog života. "Samo se srcem može pravo vidjeti...", a ja bih nadodao, očima i razumom čitajmo a srcem prihvaćajmo ono što pročitamo u zborniku.

O. fra Zvonko Pirić

ŽIVJETI I SJEĆATI SE:

Živjeti sa svetim otajstvom Utjelovljenja. Promatrati, sjetiti se svako jutro poništenja Sina Božjega, Njegove poniznosti, poslušnosti,, skrivnosti i šutnje. Tim svetim krepostima neka su prožeta Vaša djela, molitve i cijeli Vaš život.

(Pismo II/38,4)

Fra Ante Antić

"Antićevi dani" u domovini

O. ANTIĆ U LOVREĆU - -DUHOVNA ZVANJA

O. župnik fra Dinko Bekavac pozdravlja na školskoj sv. misi najmlađe vjernike župe s istaknutim naglaskom da je za župu "Antićev dan"

U veoma uređenoj župnoj crkvi Duha Svetoga u župi Lovreć za štovatelje sluge Božjega o. Antića pripremio je aktivni župnik fra Dinko Bekavac "Antićev dan" koji se slavio u nedjelju 15. svibnja o.g.

Prije početka sv. mise (u 8.30 i u 10 h.) uz pozdravne riječi župnik je kazao da "Antićev dan" uključuje sve vjernike rasprostranjene župe Lovreć i sve Lovrečane koji su iselili u hrvatske gradove da su svi

pozvani što bolje upoznati duhovni i sveti lik slave Božjega o. Antića, kako bi se po Antićevoj svetosti, dobroti i ljubavi još bolje živio vjerski i kršćanski život u obiteljima Lovreća, a posebno kako bi se u župi po njegovu zagovoru i primjeru Crkvi i narodu uz vjerski život probudila nova duhovna, svećenička i redovnička zvanja kod mlađih vjernika i učenika župe.

Nakon župne sv. mise, na kojoj je presjajno liturgijsko pjevanje, o. Bekavac se sa svojim vjernicima dao snimiti da se obilježi dan služe Božjeg o. Antića

"Sluga Božji o. Antić", napominjao je u objema propovijedima o. vicepostulator, "bio je veliki odgojitelj brojnih svećenika, redovnika i redovnica koji su pošli njegovim uzornim svećeničkim i redovničkim životom da bi poput njega živjeli nesebično svoju svetu vjeru i ljubav prema Bogu i braći ljudima. Takvih ostvarenih duhovnih zvanja bijaše lijepi broj iz župe Lovreć koje je odgajao i duhovno vodio dobri otac Antić, pa njemu u zahvalu č. s. Marija od presvetog Srca (Lovrečanka) napisa prvi vrijedni životopis "Duh ljubavi" (Split, 1966), godinu dana poslije svete smrti Sluge Božjega

O. vicepostulator je u propovijedi ponovio da se molimo Sluzi Božjemu za Svetu Crkvu, za svoj hrvatski narod, za svećenička i redovnička zvanja, kao i za proglašenje blaženim i svetim Sluge Božjega, što su mnogi Lovrečani sa zahvalnošću prihvatali.

Brojni su vjernici uzeli veoma uspjeli životopis "Tješitelj čudotvorni", a neki i knjigu "Antićevo baština u duhovnoj obnovi Hrvatske". Svi su ponijeli sličice Sluge Božjega da mu se mole i za svoje potrebe.

Izvjestitelj iz Lovreća

BLAGDAN DUHOVA I FRA ANTE NA STUDENCIMA

Dio školske djece pred župnom novom dvoranom sa svojim vjeroučiteljem i župnikom o. fra Antom Sekeležom za spomen i zahvalu fra Antinu svećeničkom životu i radu

Nikada tolikog zadovoljstva na licu i u srcu župnika o. fra Ante Sekeleza koji je svoje vjernike s velikom ljubavlju pripremao za "Antićev dan" na Studencima. Možda je to iz razloga što je o. Sekelez od svojih studentskih godina s izvanrednim poštivanjem cijenio odgoj i svetost Sluge Božjega koji mu bijaše magistar, isповjednik i duhovni vođa, a možda i zato što je o. Antić svojom poniznošću i velikom ljubavlju uspio da u život svojih odgajanika zasije najuzvišenije temelje dobrote i ljubavi prema Kristu i braći ljudima. O svemu je tome i više puta spominjao o. Sekelez svojim Studenčanima, posebno za godišnjice sv. smrti dobrog o. Antića.

U tom znaku proslavljen bijaše "Antićev dan" za župu Studenci (kod Imotskoga) i to

22. svibnja o.g. sa svetim misama 8.30 i 11 sati, kada u pozdravnim riječima fra Ante nije prekrivao svoju radost, zadovoljstvo i sreću kad je svome svetom magistru za-hvalio što ga je duhovno vodio do radosti i sreće olтарa. Na obje sv. mise (dječjoj i župnoj) okupljeni vjernici najprije su pristupili k sv. isповijedi, da bi po sv. pričesti doživjeli pravo zajedništvo s Isusom i međusobno. Shvatili su da je to kroz cijeli život živio i sluga Božji o. Antić.

Vjernici su kod obje sv. mise odlično pjevali, a s velikom pažnjom su pratili propovijed o. vicepostulatora koji je svoje propovijedi o blagdanu Pedesetnice, Duha Svetoga, jasno i sa željom izrekao da se Treća Božanska Osoba Duh Sveti svako-

O. fra Ante Sekelez za spomen ne samo "Antićeva dana" već i posljednjega svoga pastoralnog vrijednog svećeničkog života u dragim Studencima

ga dana ostvaruje u našem kršćanskom životu, kako bismo i mi kršćani po Duhu Svetom postali sveti i po volji Presvetog Trojstva, što je sluga Božji o. Antić najintimnije živio i druge u duhovnom životu vodio.

Poslije sv. mise o. Sekelez je zajedno s vjernicima iskoristio priliku i zgodu da kroz dvadesetak minuta o. vicepostulator istak

ne veliko značenje Sluge Božjega za Crkvu u našem narodu i prikaže stvar kauze, kako teče i dokle je došao sav rad pred Zagrebačkom nadbiskupijom. Na kraju su brojni vjernici Studenaca uzeli knjigu "Tješitelj čudotvorni" kao i sličice o. Antića da se mole za njegovu beatifikaciju i za svoje osobne potrebe.

Štovatelj o. Antića

SLUGA BOŽJI O. ANTIĆ - -VELIKA NADA IZBJEGLICAMA U ŽIVOGOŠĆU

Samostan i crkva sv. Križa u Živogošću, koji su povjesna oaza franjevačke duhovnosti, mira i kulture na turističkom gornjem dijelu Makarskog primorja - gdje je počesto dolazio iz Makarske dobri otac magistar (odgojitelj) franjevačkih bogoslova fra Ante Antić - proslavili su "Antićev dan" u nedjelju 31. VII. o.g. sa sv. misom.

Uz brojne izbjeglice iz Bosne (iz Bugojna i Travnika), koji su pred agresorskim ratom našli utoчиšte u hotelu "Nimfa", "Antićevu danu" sudjelovale su i neke obitelji iz Zagreba, Waiblingena, Stuttgarta, Bad Hamburga, koji se toga dana nadoše na svom godišnjem odmoru, a te obitelji su

već godinama štovatelji sluge Božjega o. Antića.

"Antićev dan" u Živogošću doista bijaše pravi i izvanredni događaj pred prepunom crkvom izbjeglica i turista, među kojima se na prste moguće izbrojiti tek rijetki pojedinci od mještana Živogošća, jer ovi i ne znaju što znači živjeti po vjeri i u duhovnom životu; Živogošćani su, u zao čas po sebe i potomstvo svoje, po komunizmu prihvatali ideologiju ateizma, život krajnjih iluzija i maštanja propalog sustava koji je na tom području prekrasnog mora uspio kod mještana podići samo ideologiju ateista, i to materijalnu, stvarnu i oplipljivu... Živogošće - živo gošćenje, ali bez stvarnosti duha.

Nakon sv. mise brojnim ljubiteljima mora i sunca, koji su se kao izbjeglice iz Bosne i gosti našli u Živogošću, iznosio je svoje nezaboravne uspomene sveučilišni prof. dr. Vladimir Ćepulić - sav zahvalan Sluzi Božjem za duhovno vodstvo kao i za milosti koje je primio njegovim zagovorom

Ipak, "Antićev dan" imao je i za Živogošćane svoj odjek po župniku o. fra Petru Sikavici, koji je kroz dvije godine pisima pozivao o. vicepostulatora da se i kod naših izbjeglica iz Bosne proširi glas o kreponom i svetom životu o. Antića. Makar ta naša braća i sestre po vjeri i naciji u ratu остаše bez svojih tisućljetnih ognjišta, a mnogi i bez najdražih, ipak im je glas o svetosti služe Božjega postao velikom nadom. Mnogi su se oduševili životom o. Antića (pod tim prvim susretom s njime i njegovim svetim životom) da im bijaše žao što prije za njega nisu čuli.

Na kraju sv. mise u prepunoj crkvi vjernika dao je svjedočanstvo sveučilišni profesor dr. Vladimir Ćepulić koji je počeo: "Nemam iskustva da govorim vjernicima u crkvi, ali vam svima želim reći da sam o. Antu Antića doživljavao uvijek kao čovjeka, franjevca i svećenika koji je bio ispunjen

svetim životom. On je živio istinsku svetost i ozračje Evandelja. A u temelju Evandelja je: 'Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas', - kazao je Isus, rekao je profesor Ćepulić - Bog je kao ljubav savršeno djelovao u Antićevu životu: radu, predanju ljudima koje je duhovno vodio, u molitvi i socijalnoj skrbi..."

Gospodin Ćepulić je iznio i čudesno iscjeljenje (ozdravljenje) njegove kćeri kojoj je u čast Sluge Božjega nadjenuo i ime Antica.

Svi su vjernici za tu prigodu bili obradovani i glasilom "Dobri otac Antić" koje je pravi poticaj za duhovne vrednote koliko vjernika župe toliko i života u obitelji. Mnogi su poželjeli i sličice Sluge Božjega da se mogu utjecati njegovu zagovoru i moliti se za što skorije proglašenje blaženim i svetim, ali o. vicepostulator nije imao sličica.

A. iz Živogošća

Nosite Gospodina Isusa u svome tijelu, u svojoj duši i budite odraz vjerni, svjetli, Njegove svete nazočnosti.

(Pismo II/38,15)

Fra Ante Antić

VELIČANSTVEN TRIJUMF PAPE IVANA PAVLA II. I SVIH HRVATA

Tradicionalna gesta Svetoga Oca, kada prvim poljupcem ljubi tlo zemlje kod svoga prvoga po-hoda, pokazuje kako mu je i hrvatska gruda - izmučena progostvima vjere, Crkve i naroda kao i ovim ratom - duboko u srcu i duši za pravi mir, slobodu i blagoslov Božji izmučenom naru-du Hrvata

Makar su sredstva priopćivanja inozem-nih i domaćih agencijskih kuća (od radija i TV-emisija do najtiražnijih svjetskih i domaćih dnevnika, tjednika, časopisa, listo-va i novina) pokušali ovjekovječiti povijesni posjet svetoga oca Ivana Pavla II. Hrvatskoj (u Zagrebu 10. i 11. rujna 1994.)

Nakon veliko-svećeničkog poljupca hrvatskoj grudi i državničkog pozdrava predsjednika Hrvatske dr. Franje Tuđmana, Papa je blagoslovio hrvatsku domovinu

netko objektivno i realno, netko vjerski i spektakularno, netko površno i letimično, netko politički i pakosno (sve ovisno čime se agencijske vijesti bave kod izvješća velikih događaja na putovima vidljivog Kristova namjesnika na zemlji) - ipak je u Hrvatsku došao, ne kao međunarodni poli-tičar nego kao Kristov namjesnik na svije-tu, s Kristovim srcem i ljubavlju kako je sam na hrvatskom jeziku pozdravljao: "Hvaljen Isus i Marija!" Uz milijunsko mnoštvo Hrva-ta koje ga je najsvečanije pozdravljalo kod dolaska u zračnu luku Pleso i na svim ulicama i trgovima Zagreba, okićenog s panoima i slikama Svetog Oca, kud god je prolazio do katedrale u svom papamobilu.

Gotovo svi Papini govor (na Plesu, na ulicama, u katedrali koja slavi s predvodi-teljem Crkve u Hrvata kardinalom Franjom Kuharićem, svoju 900. obljetnicu velebne povijesti zagrebačke Crkve - biskupije, nadbiskupije, u Predsjedničkim dvorima kod posjeta predsjedniku dr. Franji Tuđmanu, na Zagrebačkom hipodromu kod najsvečanijeg euharistijsko-misnog sla-vlja, koje bijaše trijumf i kruna ponosa i dostoanstva cijele povijesti naše Hrvatske, gdje se s Papom, kardinalima — našim

zagrebačkim Franjom Kuharićem, državnim tajnikom Vatikana Angelom Sodanom, Hansom Hermannom Goerom, Beč, Franciszekom Macharskim, Krakow, Joachimom Meisnerom, Köln, Jean-Marie Lustigerom, Pariz, Lászlóm Paskajom, Budimpešta, nadbiskupima i biskupima iz domovine i inozemstva kod svećane koncelebracije s više od tisuću i četiri stotine svećenika gdje se našlo milijunsko mnoštvo hrvatskih katolika, kod blagoslova apostolske novo-sagrađene nuncijature, te zahvalni govor na Plesu pri povratku u Rim) bijahu ganuli do suza s beskrajnom ljubavlju Božjom za mir, slobodu i sveopće dobro ne samo Hrvata već i svih naroda i ljudi na svijetu.

Istina, Papini govori, posebno oni u katedrali i na hipodromu, bijahu govorili - kako nadahnuto izjaviše hrvatski biskupi - svojevrsna "hrvatska enciklika" u kojima se hrvatsko katolištvo s apostolskom Svetom Stolicom povezuju u JEDNO, kako je Isus molio za sve narode "da svi budu jedno". Papa je u svim govorima, ako se promotre, očito u Zagrebu, gdje bijaše istinski dirnut dubokom vjerom hrvatskog katolištva, govorio - moglo bi se kazati - kao "ex cathedra" - "urbi et orbi" - Gradu (Hrvatskoj) i čitavom svijetu, sveopćem katolištvu i cijeloj svjetskoj javnosti; nisu se odnosili samo na zemlje i narode gdje bjesne krvavi regionalni i lokalni ratovi, kakvi su ovi još kod nas u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, nego na sve zemlje i narode svijeta. Svaka država i narod - doista - po riječima Svetog Oca može postati "obećani narod Božji", pa bi o njima trebali dati

Ivan Pavao II. u svom "papamobilu" (od Plesa do katedrale) na ulicama glavnog grada Hrvatske bijaše veličanstveno dočekan i pozdravljen od milijunskog mnoštva Zagrepčana i brojnih tisuća hodočasnika koji su stigli iz cijele Lijepe naše

svoje znanstvene analize, prosudbe i ocjene barem današnji vodeći teolozi, državnici i političari svijeta da bi mir, ljubav, oproštenje i svetost života postali ukrasom i srećom svim narodima na zemlji.

Papa je po govorima i kršćanskoj ljubavi najveći mirotvorac svijeta, koji u svim svojim nastupima odlučno brani pravednost, istinu i mir među narodima, i uvijek spremjan da Kristovom ljubavlju traži uzajamno oproštenje kao jedinu garanciju sretnog uljudbenog života za sve ljudske naraštaje, za potpunu obnovu i stalni procvat uvijek novih Božjih i moralnoetičkih načela u svakom društvu, narodu i zemlji; svi su njegovi

Sveti otac taj prvi i najvreliji rodoljub svakog naroda, putnik i čovjek evanđeoskog mira svim državama svijeta, osjetio je kod prolaza zagrebačkom katedralom gužvu i prešu iskrene ljubavi, vjernosti i vjere od cijele hrvatske nacije i zemlje, koja sa zagrebačkom Crkvom svećano slavi 900. jubilej ustanove biskupije (nadbiskupije) i prvog spomena imena grada Zagreba

Teške boli uz mučno hodanje sa staračkim štapom, uz još veće brige, žrtve i ljubavi svetog oca Ivana Pavla II. za priznanje hrvatske državnosti, slobode i mira pred cijelim svijetom, zacijelo je duboko osjećalo i veliko srce našega uzoritog kardinala Franje Kuharića koji je s ljubavlju, osjećajem i pozornošću do najvećeg gnuća pratio svaki korak uz podmukle bolne grčeve koji su odzvanjali u svim ranama (stariim i novim) kod tijela i duše Svetoga Oca

evanđeoskog, ekleziološkog, ekumenskog i opće vjerskog karaktera za svećenike, redovnike i redovnice na kojima leži velika odgovornost duhovne obnove i posvete hrvatske Crkve. U svojim zagovornim riječima Papa je kao prvi učitelj vjere i nasljednik sv. Petra istakao i uzdigao najsvjetlijе likove hrvatske svetosti: sv. Nikolju Taveliću i sv. Leopoldu Mandiću uz sluge Božje (biskupa Josipa Langa, franjevce Antu Antića i Vendelina Vošnjaka, te laika Crkve Ivana Merza, a posebno svjetli lik kardinala Alojzija Stepinca) za koje Crkva Hrvata danas moli i radi da što prije budu proslavljeni i proglašeni blaženima i svetima za cijelu Crkvu, čitav kršćanski svijet.

Svi ti naši hrvatski duhovni velikani, Božji ugodnici, po Božjoj providnosti bijahu

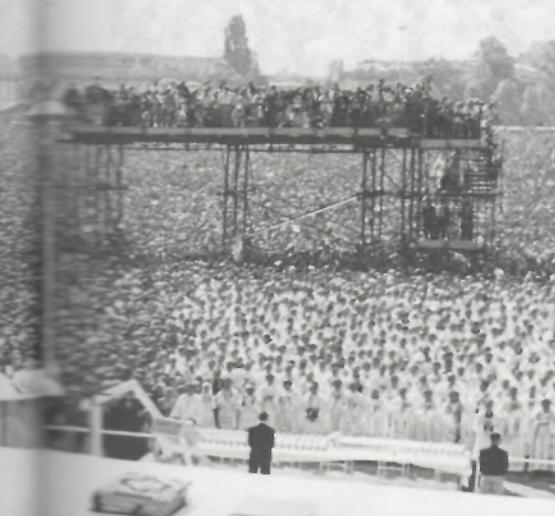
Dok se Sveti Otac pripremao pred svoju i općeotajstvenu euharistiju spasenja (sv. misu) velebno je milijunsko mnoštvo zanosno pozdravljalo Papu svetim i dugotrajnim aplauzima potvrđujući mu svoju živu vjernost, odanost i ljubav kao Kristovu vidljivom namjesniku u svijetu i nasljedniku svestoga Petra u Rimu

svjedoci evanđelja, najsvjetlijii likovi Crkve u Hrvata, koje smo pozvani naslijedovati u njihovim kršćanskim krepostima, u životu vjere, molitve i ljubavi prema Bogu i bližnjemu; u njima naš narod, kojega biju mnoge nevolje i opasnosti, ima svoje uzore, primjere i zagovornike na nebu za bolji, ljepši i sretniji život. U njima, svetim i kreponim kršćanima, najbolje se vidi kako je pravi život dostojan čovjeka i kršćanina, a Gospodin ih čuje, čuva i podiže; kao da je Papa htio u katedrali naglasiti sve suv-

remenike koji se odazvaše posvećenom pozivu svećeničkog i redovničkog života, da više služe Bogu i svojoj braći ljudima u svakoj situaciji i prilikama u kojima se nalaze. To nije bez Krista ni jednostavno, ni lako, ali je s Kristom stvarno moguće, uzvišeno i sveto.

I vidjelo se na svakom mjestu u Zagrebu da je sveti otac Ivan Pavao II. bio teško bolestan, ali i duboko dirnut iskrenim katoličtvom, ljubavlju i pobožnošću milijunskog mnoštva hrvatskih katolika, koji su u Papi

Serija Papinih govora - pozdrav pri dolasku na Pleso, riječi u katedrali hrvatskom svećenstvu i redovništvu, homilija kod sv. mise na hipodromu (na slici), poruka mladeži mlade nam Hrvatske, pozdrav i blagoslov pri povratku u Vatikan - ostaju nam za Hrvatsku trajni i sjajni trenutak nebeskog, vječnog i najjačeg oduševljenja ne samo prisutnom milijunskom mnoštvu Hrvata u slavlju najsvečanije i najveće svete mise, već ostaju i simbolom budućim i svim novim generacijama Hrvata za vječna vremena kako su vjera, mir, ljubav, oprost, pravednost i blagoslov po Kristu, s Kristom i u Kristu temelji sreće i slobode svakom čovjeku, društvu, državi i narodima na zemlji; bijaše to događaj neopisivih duhovnih doživljaja i gnuća za Crkvu na cijelom svijetu, za Papu i domovinu Hrvatsku, koja je s Papinim ovim pohodom bila rasvijetljena sjajem vječnoga svjetla i puninom nebeske slobode u obzorima evanđeoskog života koji ostaje jednim i vječnim garantom Božjega mira i Božje slobode za napačenu nam domovinu Hrvatsku

vidjeli svoga najvećeg gosta, oca, prijatelja i brata po Kristu koji je Hrvatima došao u posjet da ih još više ojača, ohrabri i još više uzljubi u goleme patnjama rata; da ih još više uzljubi vjerom i ljubavlju Utemeljitelja sv. Crkve, jer Papa dobro zna što je narođu Crkva, vjera i domovina. On je to u svojoj Poljskoj, nekoć Bijeloj Hrvatskoj oko Krakowa, duboko iskusio.

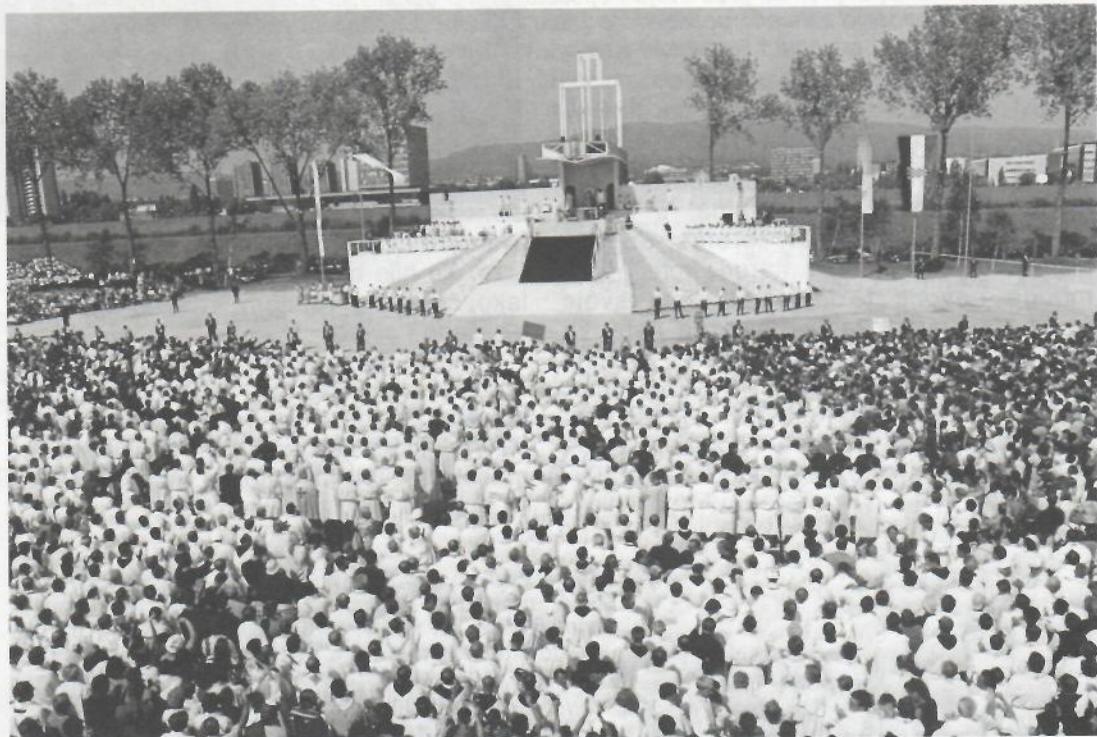
Nadamo se da će se o ovom Papinom pohodu u Hrvatskoj još mnogo i u budućim

stoljećima pisati i komentirati. To bijaše za njega, kako netko reče u Vatikanu, kruna svih njegovih posjeta, za što su se po cijeloj zemlji molile sv. krunice i slavile sv. mise kroz devetnice. Ostaje činjenica i trajna istina da Papa voli Hrvate i Hrvatsku, a mi Hrvati Pape.

Doista veličanstveni trijumf pape Ivana Pavla II. i svih Hrvata pred cijelim svijetom.

Fra Vladimir Tadić

Takav osunčani i od sunca zasjali oltar bijaše nam najljepši i najtoplij i svehrvatski blagdan (11. rujna 1994) za najsvečaniji, najobljubljeniji i najveći pod nebom općeljudski hram koji je u svećanoj, živoj i rascvjetanoj boji papinske zastave mira ostao po hrvatskom katolištvu pred narodima svijeta vječno nebeska oaza duhovne, općesvjetske liturgijske ljepote svekolikih Božjih istina što oplemenjivahu na hipodromu zagrebačkom i hrvatskom i brojne stotine akreditiranih stranih diplomata u mladoj i slobodnoj nam zemlji i državi Hrvata

ZA PAPINE GOVORE

Šaljem Vam govore Svetog oca Pape, da Vas ojačaju u vjeri, pouzdanju i ljubavi Božjoj, te da strpljivije podnaštate jade i nevolje ovozemnog života.

(Pismo III/13,16)

Fra Ante Antić

HRVATSKI NAŠ NOVI KARDINAL

Nadbiskup vrhbosanski mons. Vinko Puljić u zagrljaju s papom Ivanom Pavlom II., zapažalo se je jasno zbog onog oduljeg šaptaja Svetoga Oca da ga je Papa već od zagrebačke naše Prvostolnice držao u tajnosti, "in pectore" za novog kardinala Svete Crkve. Dodajmo da je odgovorno sudište u kauzi služe Božjega o. Antića u Sarajevu ispitivalo važne svjedoke o svetosti dobrog o. Antića, koji je - poznato je - dolazio u Sarajevo, Betaniju i na Pale za duhovne vježbe, ispovijedi i nagovore svojim penitentima

Kad već nije sveti otac Ivan Pavao II. mogao ostvariti svoj željeni pohod na Malu Gospu (8. rujna o.g.) mučeničkom i porušenom gradu Sarajevu, da iskaže svoju skrb, ljubav i žrtvu prema patnjama, ranama i progonstvima Crkve i svih nevinih ljudi i naroda u Bosni i Hercegovini koji su pogodeni od velikosrpske agresorske okupacije i rata, to je ipak - na sebi svojstven način - učinio po imenovanju vrhbosanskog nadbiskupa i metropolitu mons. Vinka Puljića za kardinala Svete Crkve, kada ga je u nedjelju 30. listopada o.g., izmolivši pred okupljenim vjernicima *Andeoski pozdrav* na Trgu sv. Petra u Rimu, u svom govoru proglašio između 30 novih kardinala (iz 24 različita naroda) kardinalom Svete Crkve.

Bilo je ovo imenovanje očito i kod pastirskog Papina pohoda Hrvatskoj, posebno kod njegova govora 10. rujna o.g. u zagrebačkoj Prvostolnici kada je govorio za biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, uz veliki broj vjernika, da ga je Sveti Otac već tada u tajnosti (*in pectore*) držao za kardinala osjetivši tada duboko u duši u Zagrebu onu skrb, ljubav i bolnu potrešnost svih onih muka i progonstava nevinih katolika i drugih vjernika u BiH, koji podniješa nečuveni agresorski rat i neviđene muke, etnička čišćenja.

Papa je u katedrali - trebale su zabilježiti sve TV i foto kamere onaj dugi pozdrav s biskupima - bio posebno i duže zagledan u nadbiskupa mons. Puljića, što su neki protumačili kod Papine zagledanosti uz šapat, kao da mu je rekao: "Doći ču ti u Bosnu! Doći ču ti u Sarajevo!"

I kao znak - doista - da će Papa i u Sarajevo, evo nagrađuje mučeničku Crkvu Hrvata u BiH grimiznim i mučeničkim kardinalskim biretom koji je svečano dodijelio (26. studenoga o.g.) nadbiskupu Vinku Puljiću kod svečanog promaknuća na najveće crkveno dostojanstvo u Katoličkoj Crkvi, a time se može - s pravom - mučenički i katolički hrvatski narod u BiH osjećati kao punopravni narod Rimske Crkve - kao građani Rima, *cives Romani*.

Naš novi kardinal rođen je na Malu Gospu, 8. rujna 1945. u Prijekočanima kod Banja Luke, a za svećenika je zaređen u Đakovu 29. lipnja 1970.

Neka Gospodin podari Crkvi Hrvata u BiH - kao i ostalim ljudima u toj porušenoj državi - željeni i trajni svoj mir, a novom hrvatskom kardinalu iskrena čestitka i da svim narodima u BiH postane još jače Kristovo svjetlo ljubavi, pravednosti, mira i Božjeg blagoslova, želi

Vicepostulatura

Božić 1993

Isuse,

nije bio rat, nit' snježna zima,
al' je bila hladna istočnjačka noć,
kad si se rodio u Betlehemu
u skromnoj izbi poput siromaška.

Zvijezde su veselo treperile pozdravom,
posvuda je vladao mir i tišina,
Nebesnici su pjevali pjesmu milopoja,
pastiri su pohrlili da Ti se poklone.

I ove godine došao je Tvoj rođendan,
ali ne u miru, već u krvavom ratu,
dok upravljači svijeta zaboravljaju pravdu,
mudrujući ispisuju listine bezvrijeda.

Hrvati ginu, domovi se ruše,
toliki bez djece, roditelja i udovâ,
u tuđini čame bezbedno i tužno,
a mržnja susjedâ u bijesu plamti.

Isuse,
Ti si iskusio od rođenja patnju,
izbjeglište, laži, podvale, stradanja,
pogledaj na nas i sve stradalnike,
u Tebe su uprta sva naša nadanja!

Mirko Validžić

DA VAS TJEŠI DJETIĆ ISUS

U Novoj Godini prosim Vas lijepo i krepko zdravlje, obilje
nebeskih milosti i darova, da sve svoje kušnje strpljivo, veliko-
dušno, spremno nosite i sve Vam bude na korist i napredak
duše i tijela!

Još smo u svetom božićnom vremenu i raspoloženju.
Čestitam Vam veliki i divni božićni Misterij. Želim, da Vas
vazda tješi Djetić Isus, koji je sišao s neba k nama grešnicima,
bijednima, bolesnima, da nam donese mir i spas.

(Pismo III/4,1)

Fra Ante Antić

OTAC ANTIĆ U DEVETNICI GOSPE SINJSKE I PAMFLET OD NOVINARA B. ŽIGE

Novinar B. Žigo, ako mu je do istine, trebao je zapaziti i mlade hrvatske vojnike koji dodoše u devetnici u svetište Čudotvorne Gospe Sinjske da pristupe sv. ispunjedi i da se kod sv. mise pomole za sve svoje duhovne i tjelesne potrebe - posebno za potrebe mlade Hrvatske

Tko bi htio, želio i nastojao opisati istinski, dobromanjerno i vjerodostojno brojne tisuće hodočasnika u devetnici Gospe Sinjske, ili na njezin najveći blagdan Uznesenja na nebo, kada se u Gospin Sinj dolazi čašćenjem hoda (u hodočašćima) pred lice Božje Majke u Sinju, takav se - ni u kakvom slučaju ne bi smio iz ljubavi prema tisućljetnoj povijesti Hrvata pojavit pamfletom novinara Bože Žige od 16. kolovoza o.g. u novinama "Slobodne Dalmacije".

I dok su o. g. za Veliku Gospu - u predahu surovog i krvavog rata - u najvećem broju dolazili deseci tisuća hodočasnika i vjernih štovatelja Gospo u Sinj iz svih krajeva slobodne i okupirane, a posebno iz cijele južne i srednje porušene Bosne (Bujajna, Jajca, Uskoplja, Travnik, Busovače...), a da zbog rata nisu mogli doći iz Gospine Rame, - eto našao se i nemirni u duši pamfletista Žigo da pokuša u "Slobodnoj" izrugati duboku i iskrenu vjeru, ljubav i pobožnost svoga hrvatskog naroda, a u Sinj su o.g. kroz devetnicu Velike Gospe stizali katolici Hrvati i hodočasnici: iz Vuko-

vare, Osijeka, Vinkovaca, Zagreba, Karlovca, Siska, Knina, Drniša, Kijeva... što novinaru ni nakraj pameti nije palo da to забиљжи, kao što mu ne padoše ni one sve hrvatske boli, rane, patnje, mučenja i razaranja koje je izmučeni narod Hrvata uvijek u vjekovnim nevoljama iznosio blagom i milosnom pogledu i lica Majke Božje u Sinju.

Novinar B. Žigo - kako donosi u svom niskom emotivnom ukusu i pamfletu, vidjelo se, još uvijek nosi nečistu košulju svoje marksističke pameti i duše - nije ni dostađan spomena i pažnje da se s onakvim opisom i riječima osvrne na "čašćenja homom" - hodočašćem - po kojem na stotine tisuća Hrvata u kolovozu, a mnogi i kroz cijelu godinu, dolaze pred sveto i uzvišeno prijestolje Majke Božje Sinjske, gdje se uvijek jednostavno i lako može čitati, vidjeti i doživljavati najdublja i najživljija vjera Hrvata, kako se - doista - doživljavala i kod ovo-godišnje proslave Velike Gospe da se od Splita do Sinja (36 km) vozilo s osobnim automobilima (u koloni) od 4-8 sati.

Mladu hrvatsku vojsku pred likom Majke Božje Sinjske, koja je do zadnjeg mjesta ispunila starodrevno i slavno svetište, pozdravio je prije sv. mise župnik o. fra Luka Livaja, a u propovijedi je istaknuo sve moralne i vjerske kvalitete i odlike koje trebaju ukrašavati živote hrabrih branitelja hrvatske domovine

Za informaciju i statistiku - da se zamisle svi "ŽIGIĆI" ili Žigini istomišljenici u svojim pogledima na život i vjeru Hrvata - dodajemo i preko sedamdeset tisuća (70.000) svetih pričesti koje su podijeljene istinskim hodočasnicima kod Majke Božje Sinjske kroz devetnici i na blagdan Velike Gospe.

Neka ovaj kratki odgovor na Žigin pamflet bude na znanje našim čitateljima da je duga i teška, ali i slavna povijest svetišta Gospe Sinjske, upravo bilo i ostaje lice Hrvatskog naroda, lice vjere, svijesti i kulture koja se nikada nije izgubila, kako se izgubilo lice Žigine duše. Žigine pamfletske sekularizirane misli ostaju otopljeni komunističko-ateistički snijeg, koji više neće nikada pasti i ostati na slobodnoj, toploj i ratovima opustošenoj zemlji Hrvata.

Dostojno je i spomena da su brojni hodočasnici kod Gospe Sinjske u devetnici

Velikoj Gospo, kada su propovijedali o. fra Andrija Bilokapić (iz Zadra) i o. fra Vladimir Tadić (iz Zagreba), imali i proslavili "Antićev dan" (11. VIII.), jer je Sluzi Božjemu predivna slika nebeske Majke u Sinju bila početak svetosti i ljubavi da u sebi ostvari velikog štovatelja Majke Božje.

I kao što je ocu Antiću Čudotvorna Gospa Sinjska bila u Sinju istinski početak njegove duhovne i svetačke veličine, tako ona može i hoće biti i svim svojim hodočasnicima, koji joj s vjerom i ljubavlju dolaze pred njezin blaženi lik, da svi ostvare svoje zrelije i odgovornije ljudsko, obiteljsko i kršćansko dostojanstvo za današnju i buduću ljestvu hrvatsku stvarnost, što ga ne poznaje i ne ostvaruje sekularizirano pero novinara B. Žige.

AV

SVETA MOLITVA KAPITAL ZA VJEĆNOST

Život je borba. Moramo se boriti s đavlom, svijetom i našom pokvarrenom naravi. U toj borbi najviše nas čuva i pomaže sveta molitva. Naš život prate kušnje i križ. Tko će nam dati snage da u kušnjama sačuvamo vjeru, pouzdanje i ljubav Božju? Opet sveta molitva. Kako ćemo od ovozemnih križeva napraviti kapital za vječnost? Po strpljivosti i molitvi.

(Pismo III/13,16)

Fra Ante Antić

O. ATIĆU U NEVOLJAMA RATA

Stravične boli, rane i tuge
padoše na ognjišta sveta i stara;
oblaci tmurni nebom slobode kruže,
o oče Ante, sjaju novih oltara!

Radost su svjetsku prekrile tame,
a usne stisnute zbog zloće i plača,
pogledaj, Sveče, na ove strane,
isprosi slobodu od krvi i mača.

Nemamo osmijeha, žrtve su grozne,
plač i jauci posvud su nesnosni;
kô ptica ranjena, slomljenih krila
duša se mnoga u boli svila.

Zašto tolike zloće, o dobri Oče,
zašto zatorne muke na nevinoj djeci,
zašto je nestala radost, umuknuli osmijesi,
zašto nam toliki zlokobni grijesi?

Oče Antiću, ti sve s Isusom znadeš,
iscijeli dušama rane, nek nestane rat;
pomozi bolne da ne klonu duhom,
obrati zlikovca da postane brat.

Znam da su nada, vjera i ljubav vječni,
po tebi i s tobom moćne protiv zloće,
molimo te, o Sveče, pogled svoj svrni
za milosti mira za sreće nebeske.

Mnogo toga još htjeli bismo reći:
ljubavi je malo, ti to dobro znadeš;
Moli Gospoda da prestane tama;
za najveću sreću: da je Isus s nama.

Ojačaj nam ljubav, ufanje i nadu,
životom svetim sve nas obdari
Svetošću tvojom i božanskom moći
neka zablistaju naši oltari.

Denka Antunica

Sigurnost po susretu s ocem Antićem

Predstavljamo vam o. fra Božu Čurčiju misionara, franjevca provincije Presvetog Otkupitelja, štovatelja sluge Božjega o. Ante Antića, koji već 21 godinu navješta Evangeliye u Africi, u misiji Luhwinja u Zairu. Evo što nam je o svom misijskom životu i radu ispričao ljetos kod svoga posjeta Vicepostulaturi i grobu sluge Božjega o. Antića.

Život je ljudski raznolik, kao i poziv, a takvo je i ljudsko opredjeljenje za Krista u svijetu. Naš kratki razgovor nema namjeru čitaocima dati model koji valja slijediti u vjerskom opredjeljenju, nego izraziti jednu životnu sudbinu kako je život našeg misionara oslikava po sv. isповijedi i susretu s dobrim ocem Antićem.

O. fra Božo Čurčija rodio se je 1944. u Lišanima kod Benkovca (selo u ovom ratu spaljeno i srušeno), a svećenički red primio 1971. na otočiću Visovcu na Krki. U misiju BUKAVU u Zair stigao je 30. VII. 1973. Zanimalo nas je kako se je na misijski život odlučio, a posebno, kako se je u životu susreo sa slugom Božjim o. fra Antonom Antićem. To nam je odgovorio na nekoliko naših pitanja.

DOA: Jedna od zapovijedi Isusove ljubavi za svakog vjernika - katolika jest i ona njegova riječ: "Idite po svem svijetu i propovijedajte Evangeliye svakom stvorenju! Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; tko ne uzvjeruje, osudit će se" (Mk 16, 15-16). Budući da ste Vi te riječi Božje doslovno stavili u svoj život i pošli u misiju, možete li reći koji je bio onaj prvi poticaj da se odlučite u misijsku službu, posebno kad su

i neki hrvatski krajevi (gradovi i sela) teška misijska područja u kojima su sunarodnjaci u vrijeme komunizma otpali od vjere i Crkve te postali čisti pogani.

Fra Božo: Bile su to upravo Isusove božanske riječi koje ste citirali, i mogu reći da sam na njih kao student u Makarskoj veoma često i ozbiljno svraćao svoje misli, želje, srce i ljubav. Tako sam se već kao student na teologiji u Makarskoj formirao da pođem u misije, da Radosnu vijest Evangelija proširim kod onih najpotrebnijih svete vjere u najcrnjem dijelu središnje Afrike, jer sam uvjeren da bi i sâm Isus knjima pošao.

Prvi poticaj za misije primio sam, dakle, u vrijeme studija kada je u posjet našoj Franjevačkoj bogosloviji u Makarskoj došao jedan crnački biskup franjevac iz Toga koji nam je dao izvanredne informacije o misijskom životu i radu u Togu. No, kako je naša Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja nakon tog posjeta biskupa iz Toga otvorila misiju u Zairu, nisam pošao u Togu nego u Zair, u misiju Burhale.

DOA: Što nam najkraće možete reći iz svoga praktičnoga misionarskog života i rada?

Fra Božo: Što mogu kazati nego istinu koju Isus želi da istaknem za svakog praktičnog katolika - kršćanina. Isus, kažimo slobodno, ne dozvoljava da nijedan kršćanin kao njegov učenik zaboravi na

želju njegova božanskog srca, a to je nje-gova ljubav da se Evandelje raširi na cijelom svijetu, da svaki čovjek dođe do spoznaje Isusa, njegove istine, ljubavi i da se spasi. Njegovo se sveto i spasiteljsko Ime mora propovijedati za obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima, kao i svakom čovjeku, do konca svijeta, a to on zahtijeva od cijele Crkve, kao i svakog pojedinog kršćanina koji želi biti njegov učenik i svjedok njegov na zemlji među ljudima.

I što je sâm Isus činio, učio, propovijedao, pomagao siromasima, liječio, obraćao i spašavao, isto tako mora činiti cijela nje-gova Crkva i svaki član Crkve na svome mjestu i u svome pozivu. I naša misijska djelatnost je takva, a s nama svećenicima djeluju i časne sestre i brojni laici Crkve u misijama. Mislim da bi na poseban način i u našim hrvatskim mjestima i krajevima, gdje su ljudi zaboravili na život po sv. vjeri i na kršćanski život uopće, trebali svjesni laici Crkve pomagati svećenicima, župnicima i katehetama u širenju Evandelja, posebno kod onih ljudi, mladosti i u onim obiteljima gdje toliki sunarodnjaci ne znaju ništa o vjeri, o Bogu i o svome spasenju.

DOA: Vi ste se kao vojnik jednom susreli s našim slugom Božjim ocem Antićem, i to samo kod sv. ispovijedi. Recite nam nešto o tom jedinom Vašem susretu s ocem Antićem.

Fra Božo: Iako to bijaše davne 1964. kada sam se preko vojnog dopusta po sve-toj ispovijedi susreo sa slugom Božjim u njegovoj sobi, to mi uvijek ostaje najljepša i najdraža uspomena - nezaboravna kao i sv. ispovijed pred dobrim ocem. To je bio susret sa živim svecem na zemlji. Reću ču-vam iskreno: meni se dotada uvijek bilo teško odlučiti na sv. ispovijed. Imao sam nekakve nelagodnosti kod gotovo svih svojih prošlih ispovijedi i morao sam se gotovo prisiljavati za taj veoma važni sv. sakrame-nat oproštenja grijeha. Uvijek me je nešto kopkalo u vezi s mojim ispovijedanjem i nisam imao sigurnosti ni kod sebe, a niti kod ispovjednika, pa sam jedva čekao da se namjerim na takvog kakav mi bijaše o. Antić.

Moja ispovijed pred ocem fra Antonom os-tala mi je trajno najveće zadovoljstvo i si-gurnost sv. vjere u oproštenju grijeha i

pomirenju s Bogom. Uvijek mislim da mi je ta sv. ispovijed najviše pomogla u formaciji za svećenički poziv, a i sada po njoj osjećam pomoć u misionarskom životu i radu. Moj sav život je od te sv. ispovijedi pred o. fra Antonom još uvijek osvijetljen i osmišljen. I kad sada dijelim sv. sakra-mente, a posebno kada ispovijedam, ja se sjećam te ispovijedi. Takva sv. ispovijed je uvijek veliko i neprotumačivo duhovno obogaćenje duša. Poslije te ispovijedi više nikada nisam imao nelagodnih osjećaja da podem na ispovijed. Eto što je značio moj jedini susret s o. Antićem.

Želio sam također da se poslije ispovijedi s o. Antićem porazgovorim u četiri oka radi savjeta i većega duhovnog života, kada sam ga tako doživio u sv. ispovijedi, ali mi ne bijaše moguće. Ispred njegove sobe su čekali neki drugi ljudi koji su možda bili potrebniji fra Antinim savjetu od mene. Tako sam se obogaćen za život povratio na odsluženje vojnog roka, a susret mi ostaje nezaboravan i životvoran. To sam često i drugima spominjao i spomi-njem još i danas u misiji Luhwinja.

DOA: Mnogo radite u misijama za svoje vjernike, posebno za katekumene koji se poučavaju na vjeronauku za sv. krštenje i život po vjeri. Sirite li u tom djelovanju u misiji i glas o svetosti sluge Božjega o. Antića?

Fra Božo: Mnogo radimo mi misionari, bilo svećenici, časne sestre ili laici (kate-hete). Svaki čovjek mora raditi; da ne radi, kakav bi mu život bio zbog dosade? U radu je ljepota i užitak života, a posebno ako je misionarski rad: propovijedanje Evandelja i spasenje duša. U takvom radu nema počinka, sve na veću slavu Božju i na dobro bližnjega da dođe do spoznaje istine o Bogu, o svome životu i da se spasi. Mnogi ljudi to, nažalost, ne znaju ni u našoj novoosnovanoj državi Hrvatskoj.

U našem misijskom djelovanju, svakako, trebam to naglasiti da je glas o svetosti o. Antića veoma proširen i istaknut. Već su od početka misije naši provincijali, a sad već pokojni oci: fra Petar Čapkun i fra Šimun Šipić, kao i fra Ivan Jurić, po njihovim posjetima u Misiju Luhwinja širio se kod nas misionara i pred vjernicima glas o sve-tosti sluge Božjega o. Antića. Dijelile su se

O. fra Božo Čurčija s članovima misionarskog - župnog - savjeta i vijeća u misiji NYANTENDE (Bukavu Zaire)

njegove sličice i propovijedalo se o svetosti Antićeve života, a to smo i mi nastavili u misiji po komemoracijama za dan smrti Sluge Božjega. Na tisuće sličica je podijeljeno vjernicima, a molitva za beatifikaciju prevedena je na njihov jezik MAŠI. Mnogi se mole i utječu zagovoru sluge Božjega o. Antića, a najveći je broj onih koji žele više doznati o svetosti njegova života. Kažimo, posebno su ga primili i prihvatali kada su doznali da je o. Antić iz našega hrvatskog naroda i da je bio franjevac ovoga stoljeća.

DOA: Kad kažete da je i među crncima o. Antić prihvaćen i zavoljen jer je Hrvat i franjevac kao i vi misionari u misiji Luhwinja, dajte nam recite svoju posebnu želju za naše čitatelje i ovo glasilo "Dobri otac Antić".

Fra Božo: Ne zaboravite da sam istaknuo da mu se mnogi naši crnci u misiji mole i brojni primaju po njegovu zagovoru od Boga razne milosti i pomoći za potrebe života, a to je put da je o. Antić sigurni kandidat za oltare i da je već u slavi Božjoj.

Također, sluga Božji o. Antić je prekrasni uzor u ljubavi prema Bogu i bližnjemu; i mi svećenici i naši vjernici imamo u njemu prekrasan primjer i uzor za što potpuniji ljudski i kršćanski život, pa kao takav on je uzvišen lik našoj Crkvi i cijelom kršćanskom svijetu za nasljedovanje. Ako se, doista, na njegov život ugledamo po ljubavi i predanju Bogu i braći ljudima, onda ćemo s pravom znati što je kršćanstvo, vjera i ljubav; eto nam duhovne obnove Crkve i cijelog na-roda.

DOA: I još, možda, nešto imate najdraže poručiti čitateljima našega glasila i štovateljima sluge Božjega o. Antića?

Fra Božo: Svatko od nas ima svoje mjesto i ulogu u Crkvi za svjedočenje Isusa Krista, a tu ulogu je najsavršenije, baš, kažimo, svetački uzvišeno izvršio dobri o. Antić na svome mjestu, u svome pozivu i u našem vremenu. Zato želim da se svi mi kršćani ugledamo u njega kako bi svjetlo Božje ljubavi pobijedilo tamu i zloču svijeta. Također, uz molitvu za njegovo proglašenje blaženim i svetim gajimo i nadu da ćemo ga što prije po Božjoj volji i preko glasa sv. Crkve ugledati s aureolom na našim oltarima. Isto tako bih preporučio da glasilo o svetosti o. Antića, "Dobri otac Antić" uđe u svaku našu kršćansku obitelj.

Mi u misiji Luhwinja primamo redovito "Glas koncila" i mnoge druge naše kato-ličke listove, ali glasilo "Dobri otac Antić" ima svoje prvo mjesto, posebno od ovih zadnjih godina. Tko ga uzme u ruke, taj u njemu nalazi najbogatiju duhovnu i su-vremenu hranu svojoj duši, a posebno po odlomcima iz pisama Sluge Božjega. Tehnički je sigurno najdotjeraniji list, a po sadržaju najbogatiji, najkorisniji i najsuvremeniji - svakom kršćaninu potreban za formaciju! S ovim želim pozdraviti sve čitatelje i štovatelje Sluge Božjega šaljući svima zajedno od Gospodina svoj misionarski blagoslov.

Razgovarao AT

DUHOVNE VJEŽBE ZA ČLANOVE FSR-a U ŽUPI GOSPE LURDSKE

Dok mnoštvo ljudi žuri za svojim brigama - kako zaraditi više, kako stići sigurniji imutak - i drugi imaju briga; kako se snaći u teškoćama progonstva, rata, siromaštva, odgoja djece i mladih koji kreću lošim putem; mnogi su i gladni, oskudijevaju sa svime i svačim, starci su zaboravljeni, a bolesnici samo tuguju.

Samo životne nevolje i brige. Ipak skupina članova FSR-a od tridesetak ljudi u župi Majke Božje Lurdske u Zagrebu posve drugačije gleda, misli i radi. Ona se veoma često okuplja na svoje duhovne, meditativne i molitvene sastanke - posebno na večernje sv. mise u kripti M. B. Lurdske.

Svi članovi FSR-a u župi imaju svoga redovitog duhovnog asistenta, magistra o. fra Matu Matiča koji ih uvodi u duh, ljubav i karizme sv. Franje Asiškoga za naslijedovanje sv. Siromaška iz Asiza - njegove serafiske, velike i izgrađujuće ljubavi koju je životom svjedočio za Isusa Krista i brata čovjeka, posebno za onu braću i sestre u potrebi, nevolji i bijedi.

Ova skupina FSR-a obavila je i ove godine svoje duhovne vježbe u svojoj dvorani

Majke Božje Lurdske koje je predvodio od 29. do 31. listopada vicepostulator kauze o. Antića o.fra Vladimir Tadić, o veoma značajnim temama: Cilj i važnost duhovnih vježbâ; Dva čovjeka u svakom čovjeku i Obnoviti se u Božjega - Kristova čovjeka.

Duhovne vježbe, doista, svima bijahu izuzetan doživljaj za još veće njihovo upoznavanje samih sebe po životu i ljubavi sv. Franje, a voditelj duhovnih vježbâ omogućio im je i s izvanrednim primjerima i citatima sluge Božjega o. Antića da se izgrađuju kao braća i sestre sv. Franje u duhovne, svjesne i radosne ljude, te su na kraju - vidjelo se na licima - radost i ganuće svi zajedno i doživjeli.

Njihov duhovni asistent podario ih je i pismom sluge Božjega o. Antića koji je u svoje vrijeme s velikom ljubavlju djelovao oko FSR-a u župi Majke Božje Lurdske.

Završetak duhovnih vježbâ bijaše sa sv. misom u crkvi Majke Božje Lurdske s posebnim odrješenjem koje Crkva u takvim zgodama dijeli članovima FSR-a.

V

Vicepostulatura sluge Božjega o. Ante Antića posjeduje 35 umjetničkih djela (slika, kipova, vitraža, reljefa, goblena) koja pokazuju duboku domaću i stranu inklinaciju i nadarenost prema Sluzi Božjemu; neka se djela ističu puninom umilnosti i simpatije pred uzorom Antićeve dobrote i svetosti s činjenicom da je duhovno i sveto iznad ljepote i umjetnosti; druga posjeduju simbol visokog emocionalnog naboja, a jedna i druga djela - kad bi se izložila na posebnoj izložbi (s djelima u Vancouveru, Frankfurtu, Sydneyu i Nyantendeu) mogla bi biti izvanredna izložba hrvatskog umjetničkog stvaralaštva o životu koj je sadržavao po o. Antiću istinsko i lijepo, uzvišeno i sveto - sve sadržano i ostvareno na liku njegovu

Dragi oče Antiću! Nisam Te upoznala, to je moj najveći životni promašaj, iako sam za Tvoga života bila u Zagrebu. Hvala onima koji su me približili k Tebi, pa makar i nakon tolikih godina. Doživjela sam svu Tvoju božansku veličinu. Molio si, oče Antiću, za mlade i za cijeli naš narod. Moli i sada u svojoj vječnosti. Hvala Ti, što si nam pokazao put kojim treba ići. Preporučujem Ti, o. Antiću, svoju obitelj. Prati nas svojim zagovorom. Za sve dosad uslišano - HVALA.

Zahvalna majka

Slugo Božji, oče Ante Antiću, hvala Ti na zagovoru kod operativnog i postoperativnog zahvata koji je izvršen. Neka nam Božja milost i dalje bude udijeljena po Tvome zagovoru. Dao Bog da nam i današnji dan bude poticaj svetijeg življenja na zemlji i proslave Božje na Tebi u proglašenju blaženim i svetim. Prati nas svojim zagovorom, svakog pojedinca, cijelu domovinu Hrvatsku i cijelu svijet. Bog Te prosudio čašcu sveca!

FMM

Danas sam se u Tvojoj sobici isповједila. Ti znaš da mi je potrebna čvršća vjera i da odluke u toj vjeri realiziram, potrebna mi je Tvoja pomoć. Vodi me za ruku i očinski me potiči na dobro. Izbriši moje predrasude. Vjerujem da Ti to možeš. Preporučujem Ti moju zajednicu i svaku pojedinu osobu. Pomozi nam da bude među nama slove i strpljivosti. Molim Te za mir duše. Učvrsti i vodi zvanje koje je tek niklo.

Hvala za sve, K.

Dragi oče Antiću!

Hvala Ti na svakoj uslišanoj molbi za Danijelov oporavak i ozdravljenje. Možda nisam dostojava tolike milosti koja me prati, ali daj da po Tvojem zagovoru budem još ustajnija i čvršća. Hvala Ti.

Nives

Mili moj i dobri oče Antiću! Moje srce prepuno je ljubavi i potpune zahvalnosti

što me ljubiš; prepuno vjere i pouzdanja u Tvoj zagovor u svim mojim problemima i poteškoćama, mene i onih koje kao braću i sestre nosim u svom srcu. Hvala Ti za ozdravljenje Snježane Barišić po Tvojem i Majke naše zagovoru, za pomoć Zdenku u njegovim poteškoćama i za brojne milosti koje si nam izmolio od Gosodina, nama poznate i nepoznate. A ja Te samo mogu uvijek ljubiti, štovati i moliti Gospodina za Tvoje posvećenje (proglašenje blaženim i svetim).

Tvoja zauvijek K. D.

Dobri oče Ante!

Isprosi milost i ozdravljenje za moju malu curicu od 4 godine koja boluje od leukemije. Ja ču svoj zavjet izvršiti.

Majka Mirjana

Dragi oče Ante Antiću!

Bila sam malo dijete i ne sjećam Vas se osobno kad me majka vodila sa sobom u ovu crkvu i sa Vama se savjetovala. Znam da ste joj sigurno bili velika utjeha jer je govorila "Sveti". Tek danas vidim da Vas je dobro procijenila. Zato na Vašem grobu molim da se pred prijestoljem nebeskim kod našeg Oca Nebeskog molite i dalje za mene, mog muža i moju djecu.

Marija Đurđica

Hvala Ti, dobri oče Ante Antiću, što si uslišao moju molitvu. Pomozi mi i ubuduće.

Molim Te za posao za moga Zorana. Daj svima da nađu posao kako bi mogli svojim radom doprinositi svom domu i domovini Hrvatskoj.

Marija

Zahvaljujem od svega srca. Na zadnji dan devetnice oču Antiću, pomoć oko ozdravljenja Zdravka je uslijedila.

Zahvalna Mandica

Dobri oče Antiću!

Molim Te, prati me na mom teškom putu iskušenja. Ostala sam sama. Budi sa

mnom i pomozi mi u mojim molitvama i željama. Molim Te za sve moje pokojne. Hvala Ti.

Đurđa

Zahvaljujem dobrom ocu Anti Antiću sa željom da ga u znak njegove službe Bogu i nama proglaše blaženim i svetim.

Melita

Dragi i добри оče Ante!

U Tvojoj kapelici je održana prva misa zadušnica za moga oca Antu koji je poginuo na ratištu. Zato Te molimo, izrući mu naše pozdrave i poljupce i reci mu da smo stalno u mislima s njim. Moja mama i ja, njegov sin. Hvala!

Kovačić

Dragi оče Ante!

Hvala Ti što si mi pomogao u životu. Hvala što si pomogao moj izlazak kao i izlazak moga ranjenog brata iz pakla rata i bezizlaznog okruženja. Molim Te, оče Ante, pomozi mojoj mami da se izvuče iz ratnog pakla i okruženja jer toliko želimo da bude s nama. Molim Te, Оče, pomozi mi u budućem životu. Mnogo Ti hvala.

Tvoja M.

Dobri Оče! Ti si bio svet svećenik. Ljubio si svakog svim srcem. U ime Isusovo, ja Te molim, ukloni sablazan iz moje župe. Izmoli obraćenje i mir srca svima koji čine zlo i šire mržnju i laži.

E. P.

Voljeni оče Antiću!

Od srca Ti hvala na izlječenju moje teške bolesti. Nadam se da se neće više nikada vratiti. Pomozi moju djecu i muža u zdravlju, školi i u kućnom blagoslovu. Hvala Ti, moj jedini, оče Antiću.

Tvoja Kate

Dragi Оče!

Molim Te za zdravlje, razumijevanje i ljubav u mojoj obitelji. Posebno Te molim za moj brak, za mog sina, da mu pošalješ duha mudrosti i volje za učenjem i poslušnosti. A za kćer i zeta da im daš zdravlje i mir. Molim Te, добри Оče, da zajedno sa mnom moliš dragog Boga da se u mojoj

obitelji dogodi potpuno obraćenje nas sviju i da u nama svima vjera postane živa i čvrsta. Hvala!

Tvoja Vlasta

Oče, pomozi mi da se ne bojam svojih profesora i ispita. Blagoslovi sve profesore i pomozi da nam budu potpora, te da imaju puno više razumijevanja i topline za nas studente. Hvala Ti.

Ana

Dragi оče Antiću!

Molim Te za veliku pomoć. Izmoli za Krešu da ozdravi. Pomozi mu. On je još malo dijete, a tako je naglo obolio. Molim Te, u te teške dane, da nam svima daš snage da molimo za njega da ozdravi. Ja sam njegova teta. Bila bih Ti puno zahvalna. Hvala Ti, свети оče Antiću!

Zdenka

Bože moj, hvala Ti na svemu! Preporučujem Ti lvu i sve ostale svoje - da im po zagovoru o. Antića dadeš kreplosti kojima si njega obdario: blagost, dobrotu, strpljivost. I neka meni grešniku dobri o. Antić bude uzor i u mrtvenju i suzdržavanju - na pameti vazda. Učini preko mene - nešto svoje - dragi Bože. Usput, molim za jedno obraćenje, jedno ozdravljenje, jedno pomirenje, jedno pronalaženje, i za sve potrebe mojih bližih i daljih, Crkve i svijeta. Hvala.

N.N.

Dragi i добри о. Ante!

I moja draga prijateljica je, kao i Ti, oboljela od sušice. Budi joj prijatelj u teškim trenucima, jer Ti je razumiješ. Ako je volja Božja, izmoli joj ozdravljenje; neka se Gospodin proslavi u njenom životu, po Tebi i Tvom zagovoru. Hvala Ti. Znam da ćeš joj pomoći.

Hvala Ti na odgovoru na moju molitvu (prošlog tjedna) da mi nađeš smještaj na moru, koji si mogu priuštiti. Hvala, jer ovo što si našao miriše na divno. Na divno - franjevačko! Nadmašio si moje želje.

Zrinka

Dobri оče Antiću!

Ja Te molim da spasiš moju obitelj od ovog zla koje svi zajedno proživljavamo posljednjih nekoliko godina i da se ovaj

brak učvrsti u vjeri i ljubavi, a ne da se raspadne, jer mislim da su navalile sile zla na nas. Sveti oče, smiluj nam se.

Ruža

Oče, fra Ante!

Evo sam stigao i do Tvojega groba. Želio sam da se podsjetim što smo proživiljavali nekoć zajedno u svoje doba. Ali uvidam - sada kao nikada - da se je svijetom proširila strašna zloba.

Ti sada, ako si moćan kod Boga, učini da se digne jaram boli s naroda Tvojeg. On Ti se sada utječe i žarko Te moli da mu Bog digne s duše i tijela teret boli.

Tvoj nekadašnji u Kristu bogoslov i sada svećenik

O. fra Šimun Janković

Oče Ante Antiću!

Evo me na Tvojome grobu. Vjerujem u Tvoju svetost. Bio si mi magistar od 1940. do 1943. godine u Makarskoj. Vjerujem u Tvoju moć kod Boga. Stoga Te molim, zauzmi se za našu Hrvatsku i za mir u njoj.

Tvoj gojenac i štovatelj

Fra Ante Sekelez

Dobri oče Antiću!

Predajem Ti svoje srce i sve potrebe, a Ti ih predaj Majci po svojim molitvama. Pre-

dajem Ti svoju osobnost i narav, a Ti predaj našoj Majci da moli za sve majke i očeve da se obrate Gospodinu, da u vjeri i jedinstvu s Bogom našim Jedinim odgajaju dječicu; da dječica imaju mir. Predajem Ti sve patnje dječice po bolnicama, vrtićima, jaslicama, školama, domovima i rastavljenim obiteljima. Stopi te patnje sa svojim patnjama za života na zemlji i predaj u patnje i boli Srca Isusova i Marijina da ih Isus prikaže Ocu za spas dječice.

Predajem Ti razapetog (Denisa, Misla-va, Darka, Daria, Filipa, Vladimira) između svojih rastavljenih roditelja. Daruj ih svojim zagovorom da Gospodin iscijeli rane tih i svih takvih duša da se ne useli u njih svjetovni duh razaranja, već Tvojom molitvom da se nastani i ureže lik Marijin i Isusov u tim mladim bićima.

Predajem Ti sve mlade koji su već krenuli krivim putem da se vrate k Isusu, našem Otkupitelju po Tvojim svetim molitvama.

Iz dubine srca i duše hvala Ti za sve pomoći narodu našem. Izmoli nam oslobođenje od duha psovke i mržnje. U Tvoje molitve predajem Ti najveće bogopsovače po našim selima i gradovima. Zagovaraj nas kod Boga da se obratimo.

Tvoja Snježana

ZA MIR U SVEMU

Molim Vas, nemojte se za ništa uz nemirivati. Puno ste nekako zabrinuta za neke stvari, koje će po sebi već biti riješene. Čuvajte mir u sve-mu. Znajte u obitelji u svemu popuštati što nije protivno Vašoj savjes-ti. Anđeo mira, strpljenja, veselja, samoprijegora i velikodušne ljubavi budite.

Ne klonite duhom pred nijednim poteškoćama. Bog će sve upraviti na dobro. Volja Božja neka Vas u svemu vodi i drži. Čistoća srca i duše neka se u Vama uvijek zrcali. Mir i sveto pouzdanje neka Vas uvi-jek prati u svemu.

(Pismo III/13,3)

Fra Ante Antić

UZ BOŽIĆNU ČESTITKU

ZA SIGURNE
KORAKE
U NOVOJ GODINI

Prvog siječnja stupamo u novu građansku godinu. Što nas u njoj sve čeka? Samo dragi Bog znade. Ovo nam je stalno, jasno: On pred nama stupa kao naš Spasitelj sa svojim križem i zove nas da Ga slijedimo, da Mu pomognemo nositi Njegov teški križ i da Mu pomognemo spasavati duše.

Kroz slijedeću godinu, molitva sv. Franje Asiškoga neka bude Vaš duhovni program:

Gospodine, učini me sredstvom svoga mira!

*Ondje, gdje je mržnja, da unosim ljubav;
ondje, gdje je uvreda, da unosim praštanje;
ondje, gdje je nesloga, da unosim jedinstvo;
ondje, gdje je zabluda, da donosim istinu;
ondje, gdje je sumnja, da donosim vjeru;
ondje, gdje je očaj, da ulijevam nadu;
ondje, gdje je tama, da donosim svjetlo;
ondje, gdje je žalost, da donosim radost.*

Učitelju, ne tražim da budem utješen, nego da tješim; da ne budem shvaćen, nego da shvatim; ne da budem ljubljen, nego da ljubim, jer dajući primamo; zaboravljujući na sebe nalazimo sebe; dok opraćamo drugima, nama se opraća; umirući, uskrsnut ćemo na život vječni.

U Novoj godini želim Vam obilje milosti i darova Duha Svetoga i postojanu pobožnosti Majci Svete Crkve.

(Pismo II/38,31)

Fra Ante Antić

ZA BLAGOSLOV OBITELJI

Drago mi je i zahvaljujem dragom Bogu na dobrom i lijepom Vašem oporavku. Zdravlje je veliki dar Božji. Čuvajte zdravlje radi Boga i radi obitelji svoje. Koliko možete upotrijebite sve na službu Bogu i svojoj duši. Uvijek vjerni Gospodinu i svome obećanju.

Blagosliva Vas, velecijenjenog supruga, dragu Vašu djecu.

(Pismo III/7,3)

Fra Ante Brčić

NAŠI POKOJNICI

O. fra Ante Brčić - Šibenik
Ć.s. Stanislava Vunić - Šibenik
Mate Grbavac - Proložac
Stipan Maleš - Gljev (Gola)
Jelena - Ila Slaviček - Zagreb
Vladimir - Dajko Bičanić - Zagreb
O. fra Bonifacije Šipić - Omiš - Sinj
Ć.s. Zvonimira Perišić, Split
Josip Bilušić - Ljubotić - Promina, (pokopan od UMPROFORA)
Ana Tusut - Zagreb

**GOSPODINE
UDIJELI IM
POKOJ VJEČNI**

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Župni ured - Prvić Šepurina (200); Stella Sullini - Trento (100.000 lira); Marija Bota - Zagreb (50); s.M. Danimira Radošević - Makarska (200); Ana Lončarica ud. Musa - Ston (80); Katica Šlogar - Zagreb (20); Jagoda Zorica - Šibenik (30); Denka Antunica - Ston (25); Zora Podrug - Sinj (50); Senka Vučak - Cista Velika (50); Ljiljana Paljuši, Sisak (200); Stipe Barišić - Zagreb (100 DEM); Nevenka Vrčić - Primošten (100); Miljenka Damić - Metković (50); Lucija Petrov, Metković (50); Obitelj Borović - Zagreb (50); Katica Baljkas - Dubrovnik (80); FSR u župi M.B. Lurdske u Zagrebu (300 DEM); Katica Osredički - Zagreb (200); Ruža Radelić - Proložac (20 DEM); Ružica Đureković - Zagreb (20); Miro Sambunjak - Zagreb (60); Milka Grgurić - Zagreb (35); Marija Švigir - Zagreb (30); Josipa Živičnjak - Zagreb (55); Stefica Živičnjak - Zagreb (20); Mila Uravić - Rijeka (50); Jelica Badurina - Novalja (100); O. fra Krsto Vukušić - Imotski (300 DEM); Marija Božić - prognanica iz Vareša (100); Dinko Tust - Zagreb (50); Stipe Tomić - Zagreb (100 Can\$) N.N. - Brođanci (100); Mara Ribičić - Dubrovnik (30); ĆĆ.ss. Benediktinke - Hvar (50 DEM); Irena Kos - Šibenik (100); Maša Puljiz - Imotski (100).

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

VAŽNE OBAVIJESTI

SPOMEN PRIJENOSA TIJELA SLUGE BOŽJEGA

Svakog se prvog četvrtka u mjesecu u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu obavlja spomen na blaženu i svetu smrt sluge Božjega o. Antića sa sv. misom, propovijedi i molitvama za njegovu beatifikaciju, a jednom se godišnje obavlja i vjernička komemoracija na spomen prijenosa tijela Sluge Božjega s Mirogoja u kriptu Majke Božje Lurdske. Brojni štovatelji o. Antića dolaze i svakodnevno na njegov grob, mole se i utječu njegovu zagovoru i - kako kazuju svjedočanstva - po zagovoru Sluge Božjega njihove molitve (trodnevnice i devetnice) bivaju uslišane po primanju velikih milosti za duhovne, tjelesne i obiteljske potrebe.

Ove godine, kao i prošlih,

SPOMEN NA PRIJENOS TIJELA obavit će se sa svetom misom i propovijedima **u srijedu i četvrtak (14. i 15. prosinca)** u **18 sati** u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a **propovijedaju o. Žvonko Tolić i o. Ivan Milanović - Litre.**

Svi štovatelji sluge Božjega imat će prigodu prije i u vrijeme sv. mise za sv. isповјед.

POSVEĆENI ŽIVOT I DOBRI O. ANTIĆ

Svako zbivanje u vezi s karizmatskim životom i djelovanjem sluge Božjega o. Antića poseban je i važan događaj za sve one koji su izabrali stalež posvećenja, redovništva - predanja Bogu, Crkvi i braći ljudima. Zbog toga su članovi sudišta u kauzi Sluge Božjega na svom sastanku (23. listopada) jednoglasno poželjeli i preporučili da bi iduće "Antićevo" od 1. do 4. ožujka 1995, bilo obilježeno znanstvenim skupom O POSVEĆENOM ŽIVOTU, čime bi se komemorirala 30. obljetnica svete smrti Sluge Božjega a i dovršio kauzalni istraživački postupak na našoj Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Budući da je posvećeni život o. Ante Antić do najvećih vrhunaca osobno živio, a i druge neumorno vodio k posvećenju života i rada u vlastitim staležima, družbama i redovima, ovaj će znanstveni skup biti od velike koristi i važnosti ne samo za upoznavanje svetosti života o. Antića nego i za uzdignuće brojnih članova redovničkih zajednica na putu savršenijeg življenja evanđeoskog poziva na savršenstvo i djelo služenja Crkvi i braći ljudima.

Predavači na skupu bit će uglavnom naši poznati odgojitelji svećeničko-redovničkih zvanja kojima je najodgovornija dužnost odgoj novih članova za posvećeni život. Posebno će nastupiti i brojni živući penitenti kojima je o. Antić bio duhovni vođa ili isповjednik, a njihova će svjedočanstva biti ozračje za život u staležima redovničkih zajednica.

O svemu više obavijesti u novom broju našega Glasila.

KALENDAR DOBRI OTAC ANTIĆ 1995 (4. str. korica), tiskan je u boji kao separat (10x13 cm) sa slikom Sluge Božjega uz informacije. Praktičan je za put i za prostor u domu. Možete ga naručiti na adresi Vicepostulature.

KALENDAR DOA 1995. — KALENDAR DOA 1995.

SIJEĆANJ	VELJAČA	OŽUJAK	TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
S 1 NOVA GODINA	S 1 Sever, Miroslav	S 1 <i>Pepeginica</i> (post)	S 1 Hugo, Teodora	P 1 <i>Josip Radnik</i>	Č 1 Justin
P 2 Bazilije, Grgor N.	Č 2 <i>Svjetečnica</i>	Č 2 Lucije	N 2 <i>KORIZMENA</i>	U 2 Atanazije	P 2 Marcellin
U 3 Genoveva	P 3 Blaž, Vlaho	P 3 Kunigunda	P 3 Rikard	S 3 Filip i Jakov	S 3 Karlo L.
S 4 Dafroza	S 4 Andrija Čor.	S 4 Kazimir	U 4 Izidor	Č 4 Florjan	N 4 DUHOVI
Č 5 Telefstor,	N 5 5.K.G.	N 5 1.KORIZMENA	S 5 Vinko Ferr.	P 5 Peregini	P 5 Bonifacije
P 6 BOGOJAVAQNJE	P 6 Pavao Miki i dr.	P 6 Marcjan	Č 6 Vilim	S 6 Dominik S.	U 6 Norbert
S 7 Rajmund	U 7 Perpetua i Fel.	U 7 Perpetua i Fel.	P 7 Ivan de la S.	N 7 4.USKRSNA	S 7 Robert (kvatre)
N 8 KRŠT.JUSUOVO	S 8 Jeronim	S 8 Ivan (kvatre)	S 8 Dionizije	P 8 Marija posred.	Č 8 Medard
P 9 Julijan	Č 9 Apolonia	Č 9 Franciska Rim.	U 9 Pahomije	P 9 Efrem (kvatre)	P 9 Biserka (kvatre)
U 10 Dobroslav	P 10 Skoštaka	P 10 Emil (kvatre)	S 10 Gospa Trsat.	S 10 Josipa Trsat.	S 10 Biserka (kvatre)
S 11 Honorata	S 11 <i>Gospa Lurdska</i>	S 11 Eutimije (kvatre)	Č 11 Mamerto	N 11 PREV.TROSTVO	Č 11 Justin
Č 12 Ernest	N 12 6.K.G.Zvonimir	N 12 2.KORIZMENA	U 11 Stanislav	P 12 <i>Leopold Mandić</i>	P 12 Ivan F.
P 13 Hilarije	P 13 Katarina R.	P 13 Rozalija	Č 13 <i>Vel.četvrtak</i>	S 13 Servacije	U 13 <i>Antun Pad.</i>
S 14 Feliks	U 14 Valentin	U 14 Matilda	P 14 <i>Vel. petak</i>	N 14 5.USKRSNA	S 14 Rufin
N 15 2.K.G.	S 15 Klaudija Col.	S 15 Longin	S 15 <i>Vel.subota</i>	P 15 <i>Maria M.Crkve</i>	Č 15 TJELOVO
P 16 Marcel, Mislav	Č 16 Julijana	Č 16 Agapit, Hvoje	N 16 USKRS	U 16 Ivan nep.	P 16 Franjo R.
U 17 Antun opat	P 17 Sedam ut.	P 17 Patrik, Domagoj	P 17 <i>Uskršnji pon.</i>	S 17 Paskal	S 17 Adolf
S 18 Priska	S 18 Bernardica	S 18 Cini Jeruz.	S 18 Eleuterije	Č 18 Ivan I.papa	N 18 9.K.G.
Č 19 Mario K.	N 19 7.K.G.	N 19 3.KORJOSIP	S 19 Konrad	P 19 Celestin	P 19 Romuald
P 20 Fabijan i Seb.	P 20 Eleuterije, Leon	P 20 Niceta	Č 20 Marcijan	S 20 Bernardin S.	U 20 Silverije
S 21 Agneza	U 21 Petar D.	U 21 Serapion	P 21 Anzelmo	N 21 6.USKRSNA	S 21 Alajzije G.
N 22 3.K.G.	S 22 Katedra sv.P.	S 22 Oktavijan	S 22 Soter i Kajo	P 22 Helena	Č 22 Paulin N.
P 23 Vjera	Č 23 Polikarp	Č 23 Turibije	N 23 2.USKRSNA	U 23 Željko	P 23 <i>Srce Isusovo</i>
U 24 Franjo Saleški	P 24 Montan	P 24 Latin, Simeon	P 24 Fidelis	S 24 Marija pom.	S 24 <i>Srce Maryjino</i>
S 25 Obrać sv.Pavla	S 25 Viktorn	S 25 <i>Blagovijest</i>	U 25 Marko ev.	Č 25 SPASOV	N 25 10.K.G.
Č 26 Timotej	N 26 8.K.G.	N 26 4.KORIZMENA	S 26 Kleto i Marc.	P 26 Filip N.	P 26 Ivan i Pavao
P 27 Andel M.	P 27 Gabrijel od Z.G.	P 27 Lidija, Rupert	Č 27 <i>Ozana Kotar.</i>	S 27 Augustin C.	U 27 Čiril A.
S 28 Toma Akiinski	U 28 Roman	U 28 Priska, Sonja	P 28 Petar Chanel	N 28 7.USKRSNA	S 28 Irenej
N 29 4.K.G.	S 29 Jona, Bertold	S 29 Kvrin, Viktor	S 29 Katarina S.	P 29 Maksim	Č 29 PETAR I PAVAO
P 30 Martina	Č 30 Benjamin	P 31 Benjamin	N 30 3.USKRSNA	U 30 Ivana Ar.	P 30 Rim.prvomuč.
U 31 Ivan Bosco				S 31 <i>Pohod BDM</i>	

1995

SRPANJ	KOLOVOZ	RUJAN	LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
S 1 Aron	U 1 Alfonz L.	P 1 Egidije	N 1 24.K.G.Terezija	S 1 SVI SVETI	P 1 Eligije
N 2 11.K.G.	S 2 <i>Gospa od Andela</i>	S 2 Kalista	P 2 <i>Andeli čuvani</i>	Č 2 <i>Dušni dan</i>	S 2 Bibijana
P 3 Toma ap.	Č 3 Augustin K.	N 3 20.K.G.	U 3 Kandida	P 3 Martin P.	N 3 1.DODAŠČA
U 4 Elizabeta P.	P 4 Ivan Vianey	P 4 Ruža V.	S 4 FRANJO ASIŠKI	S 4 Karlo B.	P 4 Ivan D.
S 5 <i>Ciril i Metod</i>	S 5 <i>Gospa Snježna</i>	U 5 Lovro	Č 5 Flavijan	N 5 29.K.G.	U 5 Saba
Č 6 Marija G.	N 6 16.K.G.	S 6 Zakarija	P 6 Bruno	P 6 Leonardo	S 6 <i>Nikola b.</i>
P 7 Klaudije	P 7 Siksto p.	Č 7 Marko Kriz.	S 7 <i>Kr. Krunic</i>	U 7 Andelko	Č 7 Ambrozije
S 8 Hadrijan	U 8 Dominik	P 8 MALA GOSPA	N 8 25.K.G.	S 8 <i>Gracija Kot.</i>	P 8 BEZGR.ZAČEĆE
N 9 12.K.G.	S 9 Roman	S 9 Petar K.	P 9 Dionizije	Č 9 Teodor	S 9 Valerija
P 10 Amalija	Č 10 Lovro	N 10 21.K.G.	U 10 Franjo B.	P 10 Leon V.	N 10 20.DODAŠČA
U 11 Benedikt	P 11 Klara	P 11 Hijacint	S 11 Emilian	S 11 Martin b.	P 11 Damaz
S 12 Mohor	S 12 Anicet	U 12 <i>Ime Maryjino</i>	Č 12 Serafin	N 12 30.K.G.	U 12 Ivana Fr.
Č 13 M.B. Bistrička	N 13 17.K.G.	S 13 Ivan Z. (kvatre)	P 13 Eduard	P 13 Stanislav	S 13 Lucija (kvatre)
P 14 Kamilo L.	P 14 Maksim K.	Č 14 Užvišenje sv.Križa	S 14 Kalist p.	U 14 <i>NIKOLA TAV.</i>	Č 14 Ivan od Kriza
S 15 Bone, Presv.Otk.	U 15 <i>VELIKA GOSPA</i>	P 15 <i>Z. Gospa (kvatre)</i>	N 15 25.K.G.	S 15 Albert V.	P 15 Irenej (kvatre)
N 16 13.K.G.Karm.	S 16 Stjepan, Roko	N 16 22.K.G.	P 16 Hedvigia	Č 16 Margareta	S 16 Adela (kvatre)
P 17 Letancije	Č 17 Hijacint	P 17 <i>22.K.G.</i>	U 17 Ignacije A.	P 17 Elizabeta	N 17 3.DODAŠČA
U 18 Fridrik	P 18 Jelena	P 18 Josip K.	S 18 Luko ev.	S 18 Posveta baz.	P 18 Gacijan
S 19 Aurelija	S 19 Ivan E.	U 19 Januarije	Č 19 Ivan B.	N 19 31.K.G.	U 19 Vladimir
Č 20 Iliju pr.	N 20 18.K.G.	S 20 Kandida	P 20 Vendelin	P 20 Feliks	S 20 Amon
P 21 Lovro	P 21 Pio X.	Č 21 Matej ap.	S 21 Uršula	U 21 <i>GOSPA GD ZDR.</i>	Č 21 Petar K.
S 22 Maria Magd.	U 22 <i>BDM Kraljica</i>	P 22 Mauricije	N 22 27.K.G.	S 22 Cecilia	P 22 Honorat
N 23 14.K.G.	S 23 Ruža L.	S 23 Lino, Tekla	P 23 Ivan K.	Č 23 Klement	S 23 Viktorija
P 24 Kristina	Č 24 Barton ap.	N 24 23.K.G.	U 24 Antun M.	P 24 Krizogon	N 24 4.DOD.BADNJAK
U 25 Jakov ap.	P 25 Ljudevit k.	P 25 Aurelija	S 25 Krizant	S 25 Katarina A.	P 25 BOŽIĆ
S 26 Joakim i Ana	S 26 Rufin	U 26 Kuzma i Damjan	Č 26 Demetrijie	N 26 KRIST KRALJ	U 26 ST.JEPAN
Č 27 Klement Oh.	N 27 19.K.G.Monika	S 27 Vinko P.	P 27 Sabina	P 27 Maksim	S 27 IVAN.
P 28 Nazanje	P 28 Augustin	Č 28 Vjenceslav	S 28 Šimun	U 28 Sosten	Č 28 NEV.DJ.
S 29 Marta	U 29 Glavosjek I.K.	P 29 Michael, Gab.i Raf.	N 29 28.K.G.	S 29 Saturnin	P 29 Toma B.
N 30 15.K.G.	S 30 Reliks	S 30 Jeronim	P 30 Marcel	Č 30 Andrija ap.	S 30 Sabin
P 31 Ignacije L.	Č 31 Rajmund	U 31 Wolfgang	U 31 Wolfgang	N 31 SV.OBITELJ	

Za životopise, glasilo i sličice o Antica obratite se na adresu:

Vicepostulatura, Vrbanićeva 35, 41000 ZAGREB - Tel. 041/446-906